

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Erscheint jeden Samstag — Verlag und Schriftleitung: Marburg (Drau), Badgasse 6 — Ruf 25-67 — Bezugspreise: In der Ostmark.. vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr, zuzüglich 18 Rpf Zustellgebühr. — Postscheckkonto Wien Nr. 55 030

Nr. 25 — IV. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 24. Juni 1944

Einzelpreis 10 Rpf

Obračun z boljševizmom

K tretji obletnici spopada med Nemčijo in azijsko stepo - Führer je pred tremi leti izdal odrešilno povelje - Neizprosni boj boljševizmu je prvenstvena naloga Evrope

22. junija 1941 — bilo je v nedeljo — je nemški radio v zgodnjih jutranjih urah elektriziral vso svetovno javnost. Führer je zapovedal svojim armadam, naj prestrežejo boljševiške naklepe z napadom na Sovjetsko Unijo. Predobro se še spominjamo obrazložitve Führer-jevega koraka. Tolmačil ga je Reichsminister dr. Goebbels. Führer je v svoji proklamaciji ugotovil med drugim, da je bil to najtežji korak v njegovem življenju. Z nepobitnimi argumenti je Führer dokazal, da je imela Sovjetija potem, ko se je izjalovila mislija Molotova v Berlin-u, v zvezi z ostalimi sovražniki Nemčije vse polno naklepov za napad na Nemčijo. Sovjetska Unija se je celih dvajset let pripravljala za napad na Nemčijo. V Kremlju je bila skovana zarota v tem smislu, da je treba najprej napasti in pogaziti Nemčijo, nakar bi jim ostala Evropa padla kot zrelo jabolko v naročje. Namen Sovjetije je bil od vsega početka jasen: hotela je svetovno revolucijo v smislu boljševiških nauk. Kominterna je slutila, da za tak podvig ni ugodnejšega trenutka kot je spopad Nemčije z Veliko Britanijo. Zahrbno so pripravljali boljševiki svoje armade in zbirali v svojih arzenalih in orožarnah orožje in municijo za napad na Evropo. Pri tem pa niso računali z budnostjo Nemčije. Führer

je dolgo opazoval zahrbtno početje boljševikov, nato pa je udaril bliskovito in tako učinkovito, da je deloval njegov sunek v srce Sovjetije kot velika krvna pušča za ves boljševizem.

Po treh letih se nam razodeva Führer-jeva zgodovinska odločitev v vsej jasnosti. Na svetu je pač tako, da sodobniki ne razumejo vedno sklepov velikih mož. Bilo je morda pred tremi leti mnogo takih, ki si niso znali tolmačiti Führer-jeve odločitve. Napad na Sovjetsko Unijo, s katero je bila Nemčija v neodpovednem prijateljskem razmerju, se je zdel mnogim sodobnikom nerazumljiv. V svojem političnem boju je pa Führer že nešteto krat pokazal, da ne sovraži ničesar bolj, kakor neodkritost in zahrbtnost. Dokazal je pa tudi v svojem notranjem političnem boju, da ga vodijo pri vseh njegovih podvigih vedno le vojaški vidiki. Ko je Führer odtehtoval v svojih ugibanjih trenutno situacijo Nemčije in ogromni potenciali Sovjetske Unije, mu je bilo kot genijalnemu državniku in vojskovodji takoj jasno: spopad z boljševizmom je itak neizogiben, gre torej zato, kdo bo prvi udaril. Führer je dobro vedel, da bo moment iznenadenja odločilen. Ako Führer dne 22. junija 1941 ne bi bil udaril po Sovjetiji, bi se morebiti branila Nemčija danes

kje v Šleziji proti navalu azijske stepe. Führer-jeva misel je bila pravilna. Nemške armade so zanesle vojno bakljo globoko v Sovjetijo, in sicer vse do Volge in do Kavkaza. Tri leta trajajoča faza prvih velikih uničevalnih bitk se je odigravala tedaj na sovražnih in ne na nemških oziroma evropskih tleh. V tem je zapaden globok smisel Führer-jevega udarca.

V teku teh treh let je valovalo vojno dogajanje na tleh prostrane Sovjetske Unije. Nemški in zavezniški vojaki so na krvavih poljanah Sovjetije ovenčali svoje zastave z nesmrtno slavo in veličino. Bilo je pa tudi protiudarcev z viškom v Stalingradu. Nemški narod je zaupal v tem valovanju svojemu vodstvu in tako se je z nadčloveškimi napori zaustavila vojna mašinerija boljševizma ob Karpatih in pred vrati današnjega generalnega guvernementa. Nimamo namena, razpravljati v ozkem okviru pričujočega članka o vojaških uspehih in neuspehih vojskovanja s Sovjetsko Unijo. Zadostuje naj ugotovitev, da je bilo vseskozi doseženo, kar je hotelo nemško vodstvo: zanesti itak neizogibno vojno dogajanje daleč od mej Reich-a, obenem pa odločilno oslabilo ogromni potenciali Sovjetske Unije kot nositeljice baklje svetovne revolucije.

Nemčiji in Führer-ju predvsem gre tedaj zasluga, da azijske tolpe ne pustošijo v srcu Evrope in da evropski narodi še uživajo sadove dvatisočletne kulture in civilizacije. Smisel boja s Sovjetsko Unijo je v tem, da si je ohranila Nemčija in ostala Evropa vse tisto, kar daje življenju vsebino in vrednost. Boljševizem je nameraval napasti Evropo in izbrisati vse sledove individualizma in privatne iniciative. Uničiti je hotel individualnost narodov, kakor je sploh sovražnik vsake osebnosti. Tu prihajamo do potrebne zaključka: Nemčija je dejansko prestregla ta napad in ga sijajno parirala v protinapadu, kakor ga zgodovina še ni zabeležila v svojih obsežnih zapiskih. Povsod v Evropi, kjer koli je viden nemški vpliv, je izginila boljševizacija narodov, obenem pa je izginil tudi vpliv židovstva, ki tvori za tako boljševizacijo najugodnejše pogoje. Kljub silnim udarcem, ki jih je dobila Sovjetija s strani Nemčije na bojnih poljanah vzhoda, pa hidra boljševizma sika svoj strup po tistih področjih, ki so jih zavzeli izdajalski Anglosasi. Anglosasi so krivi, da je boljševizem začel stegati svoje prste tudi po takih predelih sveta, v katerih ni imela nekdanja carska Rusija nikdar in nikoli niti najmanjšega interesa. Tako dviga boljševizem svojo glavo zlasti v področju Sredozemskega morja, kjer si s pomočjo Badogilejevega izdajstva in Anglosasov gradi nove postojanke. Zgodovina bo tedaj še priča, da je Nemčija storila vse

Erbitterte Kämpfe gegen die Aggressoren

In den deutschen Bereitstellungsräumen laufen alle getroffenen Gegenmaßnahmen. Panzergrenadiere und Panzerartillerie marschieren zum Angriff gegen die gelandeten Anglo-Amerikaner auf

PK-Kriegsbericht Zschäkel (Alt-Sch)

Usoda prisilnih rekrutirancev

Kako postopajo tolovaji s svojimi žrtvami - Mali okus boljševiške „svobode“ - Edini izhod je beg

Piše Ing. Siegfried Tremel

Popolno uničenje 14. tolovajske divizije v februarju t. l., mnogi težki udarci, ki so jih prejele Titove tolovajske skupine na vseh področjih njihovega delovanja, ter dejstvo, da se že skoraj nikdo ni več prostovoljno pridružil komunističnim tolovajem, vse to je prisililo nasprotnika k novim metodam. Te metode so pa nove vsekakor le na Spodnjem Stajerskem. Povsod, kjer je boljševizem dvigal svojo glavo, jih je doslej še vedno uporabljal. Iz vzhoda prihajajo po skrajšanju naše fronte in zasedbi teh področjih po boljševikih neštevilna poročila o prisilnih rekrutacijah in deportacijah. Hudičeva brutalnost boljševikov se očituje s prestrljivjo odkritostjo iz tajnega povelja, ki ga je naslovil Stalin na voditelja političnega oddelka beloukrajinske fronte, generalmajorja Lačeva. To povelje, ki je prišlo v javnost potem indiskrecije, se glasi med drugim tako-le:

»Vse osebe, ki so se svoječasno pred nemško okupacijo odtegnile sovjetski evakuaciji, je treba takoj aretirati in postaviti pred preki sod. Prestale moške od 15. do 55. leta je vpoklicati v vojsko in zajeti v kazenskih kompanijah, kjer jih bodo najstrožje nadzirali posebni oddelki GPU. Ostalo delazmožno prebivalstvo je mobilizirati v svrhu prisilnega dela ter transportirati v Donško kotlino v svrhu obnove premogovnikov. Deco do 14. leta je zbrati ter spraviti v posebne hiše GPU v svrhu vzgoje.«

Mišljenje, ki se očituje v tem Stalinovem povelju, tvori sedaj tudi podlago Titove prisilne rekrutacije.

Ker spodnještajersko prebivalstvo v svojem instinktivno zdravem pojmovanju absolutno odklanja vse tako že blesteče in kamuflirane glase takezovane »osvobodilne fronte«, vršijo boljševiški priganjači OF tudi v področjih Spodnje Stajerske prisilne rekrutacije. Moške od 17. do 45. leta — to starostno mejo pa ne jemljejo natančno niti navzgor niti navzdol — morajo v temni noči nasilno iz svojih ležišč, pri čemer jim groze v samotnih kmečkih hišah s puškinimi cevi. Te moške odvajajo kljub joku otrok in žena. To dogajanje prikazujejo potem agitatorično kot »navdušen dotok k partizanskim odredom«. Odgovarjajoče svoječasno Titovemu povelju izvajajo te prisilne rekrutacije tolovajske skupine, ki jih tvorijo večinoma tuji tolovaji in ki so nalašč v to svrhu poslani na Spodnje Stajersko.

Danes je že dovolj dokazov podanih zato, kaj se dogaja s temi prisilnimi rekrutiranci. Izpovedi tistih, ki so kljub vsem grožnjam pobegnili iz

tolovajskih skupin ter pisma prisilnih rekrutirancev, ki so v Bosni pobegnili k nemškimi odredom, dokazujejo to, kar smo že svoječasno ugotovili. Prisilne rekrutirance odvajajo načelno, in sicer na Kranjsko, v Bosno ali Črno goro. Tam služijo bistveno kot nosilci tovorov za boljševiške tolpe. Silno je njihovo trpljenje radi nezaupanja boljševikov, ki jih zmerjajo z očitkom »neumni švabi«. Jasno je pa tudi, kar jih končno pričakuje. Po gnusnem življenju večnega lova brez spanja in redne hrane, v boleznih in mrčesju, jih končno zadene tista usoda kakor tolovaje same: smrt ali ujetništvo.

Ta metoda prisilnega rekrutiranja nam daje majhen predokus, kako pojmuje boljševizem svoje tolikanj razbojnane parole o »svobodi narodov«. Vsakdo si lahko predstavlja, kako bi šele bilo, ako bi boljševizem posedoval našo lepo domovino.

Razumljivo je tedaj, da uporabljajo prisilni rekrutiranci sleherni priložnost za beg in povratek v domovino. Zlasti drastičen je sledeči slučaj:

Pri napadu na neko vas so prisilno rekrutirali med drugimi tudi nekaj jetnikov iz neke jetnišnice, ki so bili tamkaj na delu. Prisilna rekrutacija se je izvršila, ker nikdo ni hotel slediti pozivu voditelja tolovajev. V teku časa so ti jetniki posamično pobegnili. Vsi so se zopet javili pri sodnih oblastih. Značilno je stališče, ki so ga zavzeli ti ljudje. Izjavili so, da pri tolovajih ni življenja, ni miru, ni spanja, sam večni lov. Raje pet let v Nemčiji v ječi, kakor en sam dan življenja pri tolovajih!

Ta dogodek dokazuje pač nedvoumno, da tolovaji na ta način ne morejo pridobiti za sebe »navdušenih borcev za svobodo«. Vsakdo, ki pride z njimi v ožji stik, spozna takoj boljševiško spako: rop, umor in požig v službi Moskve!

Danes, ko sili odločitev te vojne k svojemu višku, ni mogoče zastražiti sleherni kmečko hišo.

Kdor je tedaj tako nesrečen, da ga tolovaji prisilno rekrutirajo, mora misliti in hoteti samo eno: Zbežati pri prvi dobri priložnosti. Da je takli možnosti, dokazujejo vsi tisti, ki so se že vrnili Brezpogojno potrebno pa je, da se vsak prisilni rekrutiranec pri povratku takoj prijavi pri prvem uradu organizacije Steirischer Heimatbund, pri županstvu žandarmeriji itd.

Kdor ostane — četudi proti svoji volji — pri tolovajih, je v nevarnosti, da se bo z njim pri kakem spopadu ali prijemanju tolovajev postopalo kakor s tolovajem, kajti tedaj ni več možna razlika med njimi, izjemoma pa le tedaj, ali v tem trenutku zbeži k našim silam, ne da bi rabil orožje.

Je pa tudi v nevarnosti, da ostane pri domnevi, da je ostal iz svobodne volje pri tolovajih. Vsa iz tega izvirajoče ukrepe proti njegovim najbližjim sordnikom bi si moral tedaj pripisati samemu sebi.

Za nikogar, ki pade v roke tolovajev, ne sme biti nikakega dvoma glede tega, kaj mu je storiti. Kljub vsem boljševiškim grožnjam bo uporabil prvo priložnost za povratek, da bi tako zavaroval bodočnost sebi in svojcem Nobenega dvoma ne more biti o tem, da tudi ta boljševiška metoda prisilnega rekrutiranja ne more ničesar spremeniti na dejstvu, da je naša prekrasna spodnještajerska nemška dežela, in da bo to tudi ostala. To deželo braniti proti vsakemu posegu židovskega boljševizma z vsemi sredstvi, je naša najodločnejša naloga. Če stoji trenutno naše vojaške sile povsod tam, kjer se odigrava odločitev vojne, je to samo bežni pojav. V prikladnem trenutku bo uničen tudi na Spodnjem Stajerskem poslednji tolovaj.

Bodočnost Spodnje Stajerske in njenega prebivalstva je zavarovana edino le v zmagoviti Veliki Nemčiji. Vpostaviti zanjo vse sile, je naša sveta obveznost.

Izredno velike sovražne izgube

Potek bitke v Normandiji - Nadaljevanje nemškega motilnega ognja na London - Srditi boji v srednji Italiji

za obrambo evropske kulture in civilizacije. Zgodovinska krivda Velike Britanije in Zedinjenih držav je neovrgljiva. Ti dve sili sta prodali Evropo boljševizmu kot protikoncesijo za potoke prelite boljševiške krvi, da bi tako prištedili svojo lastno kri. Invazija na zapadu je istotako kakor bitka v Italiji pokazala, da je bil račun s to štednjo napačen in da morajo sedaj med mlinske kamne vojne dogajanja tudi angleške in ameriške divizije.

Nemški narod se spominja tretje obletnice napada na zahrbtno Sovjetijo z globoko zahvalo Führer-ju, ki je v svoji dalekovidnosti preprečil klanje in pustošenje na nemških tleh. Le za trenutek se spominja nemški narod te zgodovinske obletnice, kajti borba se nadaljuje na frontah po železni zakonitosti sedanje globalne vojne. Nemški narod se zaveda, da še ni prišel konec naporov in prizadevanj za dokončno zmago. Ni važno, kar se dogaja na posamičnih frontah. Tudi valovi imajo svoje viške in nižine. Važno je samo celokupna slika vojnega dogajanja. Ta skupna slika navdaja ves nemški narod in njegovo vodstvo z največjim zaupanjem v zmago. Mimo vsega, kar bo še vojna zahtevala od fronte in domovine, pa ostane neusmiljeni boj z vsem, kar je boljševiškega, prvenstvena naloga Nemčije in pod njenim okriljem stoječe Evrope.

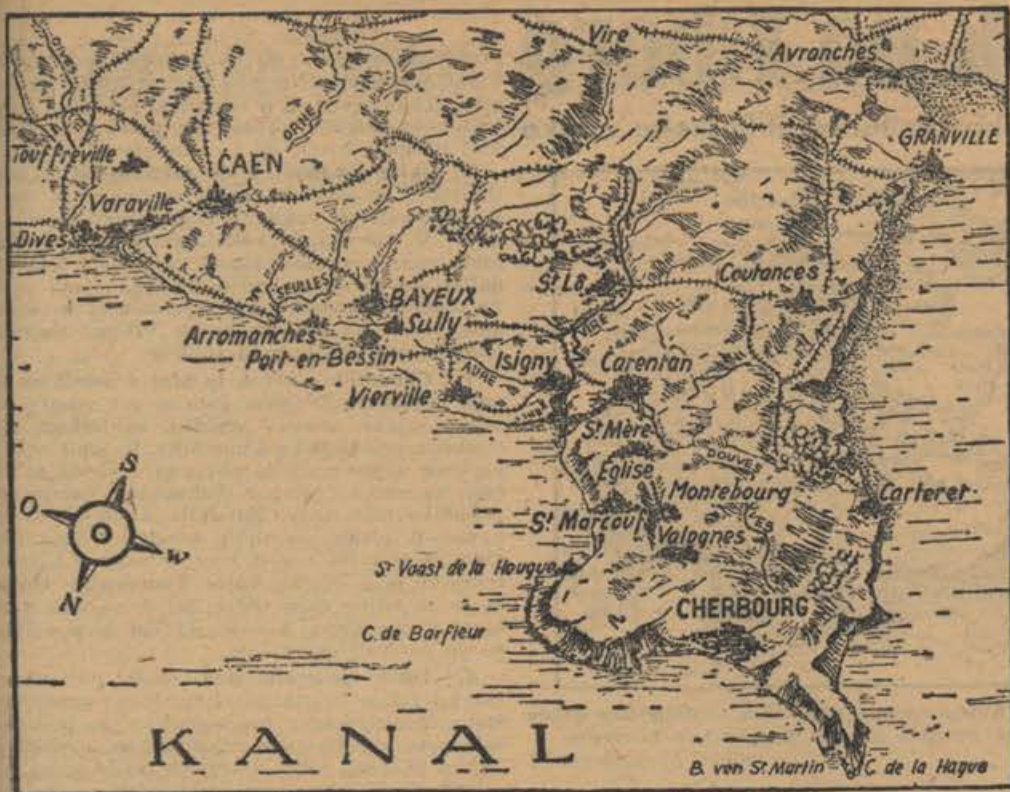
Bitka v Normandiji se je po poročilu, ki ga je izdalo vrhovno poveljstvo nemške vojske dne 15. junija, stopnjevala z vedno večjo srditostjo. Sovražnik skuša razširiti svoja mostišča na vse strani. V sled dejstva najtežje artilerije in bombniških odredov ter spričo dovajanja novih pehotnih in oklopniških sil z obeh strani se nagiblje bitka svojemu višku. Sovražnik je imel v vseh teh bojih zelo težke in krvave izgube. Vzhodno od Caumonta so nemški oklopniški odredi zavojevali več žilavo branjenih vasi. Samo v področju St. Mére-Eglise je sovražnik pridobil nekaj terena. Nemško letalstvo je v pretekli noči potopilo oziroma poškodovalo 14 transportnih ladij z več kot 100.000 brt in dvoje rušilcev. V bojih ob obali je bilo poškodovanih več sovražnih ladij. V prvih 10 dnevih invazije so naše čete uničile nad 400 sovražnih tankov in nad 1000 letal. Tu pa ni vračunan material, ki se je potopil pred izkrcanjem. Od pričetka invazije do 15. t. m. je bilo potopljenih poleg dveh križark devet rušilcev, dvoje hitrih čolnov, 23 tovornih ladij in transportnikov s 131.400 brt ter 12 ladij za izkrcavanje tankov z 18.300 brt. Poškodovanih je bilo poleg dveh težkih križark 16 rušilcev, troje križark, osem hitrih čolnov, 58 tovornih ladij z 235.000 brt in celo vrsto drugih manjših vozil. Sovražnik je imel zlasti glede svojih elitnih odredov krvave

izgube, ki so presegle večkratno naše lastne izgube. Na italijanski fronti so se upirale naše čete na obeh straneh jezera Bolsena, niso pa mogle preprečiti, da je sovražnik prodal dalje proti severu.

16. junij: Južna Anglija in mesto London sta bila v pretekli noči in danes predpoldan bombardirana z novimi eksplozivnimi telesi najtežjega kalibra. V Normandiji so se odigravali številni uspešni protinapadi nemških čet. Vzhodno od reke Orne so naše čete zabile močan klin v sovražno mostišče. Pri Caumontu in Carentanu so naše divizije zavrnile sovražnika ter utrdile postojanke. Srditi boji so se vršili tudi okrog mesta St. Mére-Eglise. V Srednji Italiji je nadaljeval sovražnik svoje masirane pehotne in oklopniške napade severno in severovzhodno od Orvieto. — Ameriški bombniški odred je 15. t. m. metal bombe v področju Hannoverja. Nemška letala so zopet napadla cilje v Jugovzhodni Angliji.

17. junij: Od 15. junija 23.40 se nahajata Južna Anglija in mesto London z malenkostnimi prekinjavami stalno pod ognjem naših najtežjih eksplozivnih teles. V prizadetih pod-

Druck und Verlag: Marburger Verlags- und Druck-Ges. m. b. H. - Verlagsleitung: Eggo Baumgarten, Haupt-schriftleiter: Friedrich Golob, alle in Marburg/Druck: Badische Zeit. Anzeigen-Verlag: Die Preistelle Nr. 3 vom 10. April 1944 gültig. Anfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörung gibt keinen Anspruch auf Rückzahlung

Die Invasionsküste, von Norden her gesehen

Scherl-Bilderdienst-M.

rožjih je računati z največjimi razdejanji. V Normandiji so se odigrali 16. t. m. za nas uspešni napadalniki in obrambni boji. Sovražnik je imel povsod zelo težke izgube. Samo v področju Mére-Eglise je zamogel sovražnik prodreti do St. Sauveur le Vicomte, kjer so se razvijali težki boji. V Srednji Italiji je bilo težišče bojev severozapadno od jezera Bolsona. Po srditih bojih je sovražnik vdrl v nekatere naše postojanke. V področju Grosseto so bili odbiti vsi sovražni napadi. Sovražnik je imel izredno krvave izgube. V ranih urah 17. t. m. se je sovražnik izkrcal na otoku Elba, kjer so se vršili srditi boji s slabotno nemško posadko. — V jutranjih urah 16. t. m. je ameriški bombniški odred metal bombe na zunanja predmestja v Wieu in Bratislavi. V pretekli noči so angleški bombniki bombardirali Duisburg, Oberhausen in Berlin. Nad Reichom in zapadnim zasedenim ozemljem je bilo zbitih 83 sovražnih letal. Podmornice so v Atlantiku potopile dvojce ladij z 11.000 brt in nekega rušilca.

18. junij: Tudi nadalje je bil London skoraj brez prestanka pod težkim motilnim ognjem eksplozivnih teles. Ob normanski obali je sovražnik tudi 17. t. m. na več odsekih zamen napadal s težkimi rehotnimi in oklopniškimi odredi. Težišče bojev je bilo v področju Ballero, kjer so ameriški odredi skušali prodreti našo fronto v smeri St. Lo. V hudih bojih, ki so bili izredno krvavi za sovražnika, je izgubil sovražnik nad 1000 mrtvih. Pod vtisom teh hudih izgub se je umaknil naglo na svoja izhodišča. Na polotoku Cherbourg je nadaljeval sovražnik svoje napade v področju St. Sauveur le Vicomte, vendar je dosegel le malo terena. — Na severu in jugovzhodu otoka Elba izkrcanega sovražnika so nemške čete v protinapadu vrgle v morje. Samo pri mestu Marina je izsili sovražnik malo mostišče. Tu so se razvili težki boji, prav tako tudi v področju Capoliveri, kjer se je sovražnik ponovno izkrcal. — Težišče obrambne bitke v Srednji Italiji je bilo južno od mesta Perugia. Kljub masirani vpostavi svojih oklopniških odredov je sovražnik našo fronto samo v nekaterih odsekih nekoliko vbočil.

19. junij: Tudi včeraj ves dan in po noči je trajal motilni ogenj na London z menjačo se jakostjo. Težišče bojev v Normandiji je bilo 18. t. m. v prostoru St. Saveur le Vi-

comte. Sovražniku se je posrečilo z največjo vpostavo orožja prodreti naše varovalne odrede ter doseči zapadno obalo polotoka Cherbourg pri mestu Barneville sur Mer. Naše čete so ta prodor zapahnile južno in severno. Sovražno mostišče ob reki Orne je bilo nadalje zoženo. Vsi sovražni napadi v teh odsekih so se izjalovili. Pred invazijsko obalo je bilo zopet uničenih in poškodovanih mnogo sovražnih transportnih in vojnih ladij. Na otoku Elba, kjer je sovražnik dovažal nove rezerve, so se naše hrabre čete umaknile po hudih bojih, polnih izgub za sovražnika, na severovzhodni del otoka. V prostoru med Grossetom in Perugia ni sovražnik kljub vsej srditosti njegovih napadov zavojeval nikakega

Položaj na vzhodni fronti

15. junij: Na vzhodu ni bilo nikakih posebnih dogodkov. V odseku Louhi in Kandalakša je bilo odbitih več sovjetskih sunkov.

16. junij: Na vzhodni fronti tudi včeraj ni bilo nikakih bistvenih dogodkov. Ob velikih izgubah so se izjalovili v odseku Kandalakša opetovani sovjetski sunki.

17. junij: Na vzhodu nikakih posebnih dogodkov.

18. junij: Na vzhodni fronti so beležili samo lokalne boje ob Berezini, jugovzhodno od Vitebska in jugovzhodno od Novoševa. Močni nemški letalski odredi so bombardirali po noči z dobrim uspehom kolodvora v Gomelu, Novosipkovu in Ščovu. Nastali so veliki požari in razdejanja v skladiščih goriva ter na železniških napravah. Pri sovjetskem napadu bombnikov na neko nemško spremljavo nad severonorveško obalo je bilo uničenih 37 sovjetskih letal. Nadaljnjih 30 sovjetskih letal je bilo zbitih pri padu na Kirkenes.

19. junij: Na vzhodu so se izjalovili lokalni napadi sovjetov v Karpatih, ob Berezini in obeh straneh Vitebska ob velikih izgubah za sovražnika. Težka nemška bojna letala so izvedla koncentričen napad na železniško križišče Sarny, kjer so povzročili velike požare in razdejanja.

20. junij: Na vzhodu ni bilo razen lokalnih bojev jugovzhodno od Vitebska nikakih posebnih operacij. V Finskem zalivu sta bila poškodovana dva sovjetska hitra čolna. Vo-

HRABRI SPODNJESTAJERCI

Za hrabro vedenje pred sovražnikom na fronti so dobili odlikovanje Eisernes Kreuz II. Klasse: Gefreiter Johann Wesenauer iz Ortsgruppe Schleinitz, Kreis Marburg-Land; Gefreiter Stefan Dolenz iz Staudena, Kreis Peltau; Gefreiter Stanislaus Walenko iz Kleindorf-a, Ortsgruppe Margarethen, Kreis Peltau; Gefreiter Alois Slatinschek in Gefreiter August Suppanz oba iz Anderburg-a, Kreis Cilli; Johann Spreitz, Leutnant Franz Eidenberger, Gefreiter Bartholomäus Mlinar in Obergrenadier Josef Hraštuk iz Bischofsdorf-a, Kreis Cilli; Soldat Michael Walenzi, ein kovaškega mojstra Walenzi in Ferdinand Tratnik, sin orožarskega mojstra Tratnik iz Wöllan-a, Kreis Cilli; Grenadier Willi Wratschun, Soldat Franz Perschitsch, Gefreiter Friedrich Gatschnik in 44-Mann Gottfried Wolker, vsi iz Ortsgruppe Eichthal-West; 44-Rottenführer Rudi Koschka, Grenadier Franz Merz in Grenadier Silvester Leschnik iz Ortsgruppe Zwentendorf, Kreis Marburg-Stadt.

Gefreiter Willibald Kosiker je dobil odlikovanje Kriegsverdienstkreuz II. Klasse mit Schwertern. Dcma je iz Ortsgruppe Pölschach, Kreis Marburg-Land.

bistvenega terena. Ameriški bombniški odred je bombardiral teroristično več mest, zlasti Hamburg, Bremen Hannover in Wesermünde. Zbitih je bilo 16 sovražnih letal.

20. junij: Boji v Normandiji so bili za sovražnika 19. t. m. bogati na izgubah. Vsi njegovi poskusi, prodreti našo fronto med mestoma Tilly in Livry, so se izjalovili. Na polotoku Cherbourg ni bilo večjih bojev. Sovražnik se je pripiral z oklopniškimi izvidniškimi silami do južne fronte trdnjave Cherbourg. London je bil še nadalje pod ognjem naših težkih eksplozivnih teles. Nemška artilerija je pregnala pred polotokom Cherbourg več sovražnih ladij. Številne ladje so pričele goreti. Slabotna posadka otoka Elba se je še tudi včeraj branila v severovzhodnem delu otoka proti sovražni premoči ter prizadela sovražniku težke izgube. Posadka je bila v pretekli noči prepeljana na celino. V Srednji Italiji je sovražnik nadaljeval svoje brezuspešne napade prodora. Hudi boji so bili zlasti v področju mesta Perugia. Sovražnik je bil zavržen v protinapadih.

zila nemške mornarice so zbila pred Kareljsko ožino petero sovjetskih bombnikov.

Scapa Flow - junaška smrt brodovja

K 25 letnici potopitve nemškega brodovja

Verzajska mirovna pogodba je bila polna samih sramotnih zahtev za nemški narod. Takratna nemška vlada je bila pripravljena podpisati, toda še preje, preden je bil podpis izvršen, so prisilili nemški mornarji v Scapa Flowu ves svet, naj sliši njihov protest, ki je bil obenem protest nemškega naroda.

Zaliv v Scapa Flowu je bil leta 1919 ujetniško taborišče nemškega vojnega brodovja. Zbranih je bilo 11 bojnih ladij, 5 bojnih križark, 8 malih križark in 40 rušilcev. Poveljnih takorekro zveznega brodovja je bil admiral von Reuter.

21. junija je angleško brodovje, ki je stražilo nemške eskadre, priredilo na visokem morju svoje vaje. Bil je lep, krasen dan. Na poveljniškem mostu admirala so prispele zadnje vesti: Vlada bo podpisala verzajsko pogodbo, smrtno obsodbo tudi nemškega brodovja. 21. junija je dal admiral von Reuter povelje za potopitev nemškega brodovja. Povelje so prenašali neinformirani angleški ribiči od ladje do ladje, ne da bi vedeli, kaj počenajajo. Takrat je bil admiral trdno povezan s svojimi mornarji. Na jarbolih se je pokazala nemška vojna zastava, obenem pa so spustili nemški mornarji v spodnje dele svojih ladij vodo. Naglo so se začele potapljati ladje.

Sovjetski pritisk na Viborg

O bojih v Karelijski ožini - Zopet se je izkazala hrabrost finskega vojaka

Vojaški sodružnik dnevnika »Tagespost« poroča svojemur listu glede bojev na finko-sovjetski fronti med drugim sledeče:

Stalinove armade še vedno korakajo na glavni fronti na enem in istem mestu. Zdi se, da hoče Stalin počakati, kako neki se bo razvil invazijski napad. To govori za previdnost, s katero vrednoti dosedanje izide anglo-ameriškega napada. Brezpogojno hoče Stalin preprečiti položaj, ki bi povzročil morda zastoj in prelom na zapadu, njemu pa polno obremenitev, kakor v letih 1941 do 1943. Vsekakor pa še niso doseženi običajni roki za napad na vzhodu. Velika gibanja so tamkaj vselej šele koncem junija ali začetkom julija. Tako daleč še pa nismo. Šele tedaj, ako bi bila ta termina prekoračena in se sovjetske armade še vedno ne bi ganile, bi bilo dovolj razloga za opazovanje položaja, ki bi silil človeka k razmišljanju.

Medtem se pa nadaljuje na finski fronti sovjetska ofenziva, ki je zavzela znaten obseg. Prve praske na tej fronti še niso vzbudile vtisa, da se bo začelo dogajati kaj velikega. V zadnjih desetih dneh pa se je začela odražati slika silnega sovražnega sunka. Boljševiki so si izbrali v to svrhi prostor, ki je bil v evrho obrambe najjačje utrjen, zato pa ni bil dovolj širok, na obeh bokih pa naslonjen ob morje in jezera. Ob začetku ofenzive je bila fronta široka 50 kilometrov. Prvo težišče bojev so ustvarili sovjeti v jugozapadnem delu napadalnega pasu, torej v bližini Finskega zaliva. Boljševiki so koncentrirali močno artilerijo sprčo globine finskega obrambnega pasu, ki se nahaja jugovzhodno od Viborga do mesta Terijoki. Ogrodje napadalnih čet so tvorili letalski odredi in oklopniške skupine. Finci niso bili ne pripravljeni. Sovražnik je našel neko »mekko« mesto obrambne fronte ter je vanjo vdrl. V to točko je vrgel sovražnik rezerve ter je obenem razširil vdorno odprtino. Istočasno se je omejil na zapadni bok. Sestga dne sovjetskega napada ni več bilo možno spregledati obsega sovjetske ofenzive. Nato je tvoril sovražnik novo težišče 40 km od obale v odseku Kivennapa, in sicer ob železnici, ki vodi iz Leningrada vzhodno od vuoksenkih jezer proti Kexholmu. Od tedaj sovjetski pritisk ni več odnehal. Sovražnik je prekoračil bistvene dele prvotne obrambne črte. V zapadnem delu je zavajeval Björke, nekdanjo letno rezidenco ruskih carjev. V srednjem odseku se je

Vom Kampi unserer finnischen Verbündeten gegen die Sowjets auf der Kareliischen Landenge
Scherl-Bilderdienst-M.

vlekla borba v področju mesta Summa, kjer so se po zimi odigrali najtežji boji. Bolj vzhodno — ob glavni železnici Leningrad-Viborg — se nahaja Perkjaervi že za sovjetskimi črtami. V bližini Ladoškega jezera so se morali Finci umikati, ker bi sovjeti sicer obkolili finko levo krilo.

Bitka se približuje vedno bolj Viborgu. Tu bi imeli Finci priliko, na 20 kilometrov široki ožini med voborskim zalivom in med Vuoksenom zgraditi novo obrambno črto. V desetih dneh ofenzive je Fincem menda uspelo vreči ojačenja v viborški odsek, katerega mora maršal Mannerheim brezpogojno držati, ker je ugoden za obrambo, dočim zapadno od Viborga ni nič podobnega. Ker so boljševiki vključili v svojo ofenzivo samo karelijsko ožino, se bo dalo dobiti rezerve z mirnejših delov finske fronte. To tem bolj, ker razpolaga viborški prostor za ugodnimi zvezami proti zapadu, severu in severovzhodu. Da se Finci silno branijo, izhaja iz velikih sovjetskih izgub. Deset dni se že nahaja finski vojak v ognju preizkušnje, trdno odločen, isto tudi prestati.

POLITIČNI DROBIZ

□ **Velike izgube banditov.** Po uradnih poročilih so imeli banditi v balkanskem prostoru zopet velike izgube. Skupina, ki se je borila z bosansko-hercegovinsko divizijo, je zaznamovala 1512 mrtvih, med katerimi so spoznali tudi nekaj boljševiških političnih voditeljev. Pa tudi v severnem delu Črne gore je tekla banditska kri. V nekem krajevo omejenem prostoru so imeli 184 mrtvih in 197 ujetih, v nizu zasledovalnih bojev pa nadaljnjih 122 mrtvih. V težko prehodnem prostoru v področju grško-albanskega obmejne gorovja pri Korča-Tepelene so nemške čete prizadele banditom tudi občutne udarce. Izgubili so 545 mrtvih ter številne ujetnike, dva topa, dvanajst metelcev min in mnogo ročnega strelnega orožja z municijo.

□ **Turčija štiti svoje morske ožine.** Zavezniki so napravili v zadevi morskih ožin nov diplomatski napad, ki je izzval v Ankari mučen vtis. Gre za skupen korak Anglije in Amerike, ki se mu je pridružila še Sovjetija, da bi Turčija prepovedala nemškim ladjam prevoz skozi Dardanele. Turška vlada je ta protest odločno odklonila. Zadeveni primer se nanaša na prevoz nemških tovornih ladij, kar je po pogodbi, sklenjeni v Montreauxu, dovoljeno, ker se je Turčija strogo držala tozadavne konvencije. Trditev, da so Nemci prevažali maskirane in prikrito vojne ladje, ne odgovarja dejstvu. Vsaka nemška ladja, ki je vozila skozi Dardanele, je bila po turških oblastih preiskana, poslaniški Anglije in Amerike pa o rezultatu obveščeni. Izgleda, da bi takozvani zavezniki radi spravili zadevo morskih ožin v ospredje, in sicer na željo in po navodilih Sovjetije.

□ **Nemški narod kot vodilen narod.** Pod tem ge-

glavno in vladno mesto, ki so ga zasedli zavezniški ter »osvobodili« nemškega jarma. Nadalje pravi isto poročilo, da bo Rooseveltova govornila z balkona palače Venezia ter rimskemu prebivalstvu nekaj povedala o »ameriški svobodi«. Rooseveltova namerava o svojem potovanju spisati knjigo, upa pa tudi, da bo sprejeta od papeža.

□ **Viktor Emanuel pride pred sodišče.** Južnoitalijanski pravosodni minister Tupini je izjavil, da bo staval vse nekdanje fašiste pred sodišče, ne da bi v tem veljala kaka izjema za najvišjega funkcionarja v času fašistične dobe. Izjava dokaz, da se nova južnoitalijanska vlada ogreva za predlog republikancev, komunistov in socialistov, da bi se bivšega kralja Viktora Emanuela obtožilo ter staval pred sodišče.

□ **Churchillov nečak in brat v nemškem vojnem ujetništvu.** Nemške čete so pri zasedbi Norveške ujele nekega nečaka angleškega ministrskega predsednika Churchilla. 9. junija t. l. je pa naše vojno poročilo objavilo vest, da so naše čete na otoku Lošinj v Jadranskem morju ujele podpolkovnika Torja Churchilla, ki je bil na imenovanem otoku poveljnik banditov. Tom Churchill je šest let mlajši brat Winston Churchilla. Poročen je s hčerko Earla Addingtona. Udeležil se je že vojne zoper Bure, bil je pa tudi v svetovni vojni. Titovi banditi, ki jim je poveljeval, so ga nazivali generalom.

□ **Turški generalni štab.** Turški parlament je sprejel zakon o priključitvi turškega generalnega štaba ministrskemu predsedništvu in podreditvi šefa generalnega štaba ministrskemu predsedniku. Zakon je stopil takoj v veljavo ter je sedaj predsednik vlade odgovoren parlamentu za vsa delovanja generalnega štaba. Odslej bodo inšpektorje armad postavljali na predlog šefa generalnega štaba, in sicer s sklepom ministrskega sveta. Značilna je novost, da je glavno odgovorno poveljstvo turške armade v rokah ministrskega predsednika, medtem ko je državni predsednik še nadalje vrhovni poveljnik.

□ **Finski ministrski predsednik Linkomies svojemu narodu.** Finski ministrski predsednik Linkomies je imel te dni govor, ki je veljal predvsem finkemu narodu. Linkomies je izjavil med drugim: »Relativni mir zadnjih mesecev na finski fronti se je sedaj umaknil besni borbi. Toda finski narod veruje neomahljivo v zmago pravice. Kdor ne brani svoje pravice, je tudi ne zasluži. Ko so tako borimo za svoje pravice, se borimo obenem tudi za vrednote, ki so za vse zapadne narode predpogoj človeškega življenja. Udarci, ki jih je prejemale že na tucate naših generacij, niso zlomili finskega naroda. Ti udarci so ga samo jačili. Sedaj črpamo moč iz dedščine prejšnjih generacij, iz jeklene volje do življenja našega naroda. Borba pa se ne odigrava samo ob naših mejah. Vse kaže, da se približuje več let trajajoča vojna svojemu odločilnemu razdobju. Finska volja in izdržljivost stojita sedaj pred ognjeno preizkušnjo.« Linkomies je končno izjavil, da bo storil finski hrabri vojak svojo dolžnost in da se mora tudi domovina izkazati dostojna dejanj svojih vojakov.

Reichsbahn - največji veleobrat Evrope

Poslovno poročilo, ki ga je izdala te dni Deutsche Reichsbahn, nam odkriva ves ogromni obseg tega največjega veleobrata Evrope. Tako so znašali dohodki iz osebnega prometa 5,25 milijard RM, iz blagovnega prometa pa 5,66 milijard RM. Skupni dohodki so znašali 11,8 milijard RM. Zvišali so se v primeri z lanskim poslovnim letom za celih dve milijardi RM. Iz surovega dobička je bilo votiranih več milijard RM za vzdrževanje in za obnovo obstoječih prog. Suficit nemških državnih železnic znaša letos 535 milijonov RM, lani je pa znašal 388 milijonov RM. Nemške državne železnice so izročile najprej 120, sedaj pa še 380 milijonov RM blagajni Reicha. Finančni minister Reicha je tedaj prejel iz blagajni državnih železnic skoraj pol milijarde RM. Ta velika dajatev je razumljiva, če se pomisli, da nemške državne železnice niso nikako privatno podjetje in niso niti delniška družba, temveč neposredni sestavni del Reicha. Bačni konto ali račun nemških državnih železnic znaša 2,2 milijardi RM. Izračunani lastni kapital železnic pa znaša glasom bilance 21 milijard RM. Nemške državne železnice so važen činitelj v sedanjem velikem boju za svobodo Nemčije. Nemški železničar se je na vseh postojankah izkazal kot pravi vzgled požrtvovalnosti za dosego dokončne zmage.

Sprememba slike vojnega dogajanja

Invazija in novo orožje - Novo orožje je za sovražnika še vedno uganka

Iz Berlina poročajo: V zadnjih dveh tednih je pričela povsem nova faza ali razdobje vojnega dogajanja. Pričela je 6. junija z anglo-ameriško invazijo v zalivu reke Seine, bistveno nove poteze pa je dobila 15. oziroma 16. t. m. z vpostavo novega nemškega orožja proti Londonu in Južni Angliji. Samo za trenutek si je treba predočiti situacijo, kakršna je bila pred omenjenima dogodkoma, in že spoznamo ves obseg medtem nastale velike spremembe.

Nova faza vojnega dogajanja pa je šele v svojem začetku. To velja prav tako za vpostavo novega orožja kakor tudi za invazijske boje. Angleso takoj po vpostavi nemškega orožja odrezali svojo deželo s poročevalskega vidika od ostalega sveta. Svetovna javnost pa je glede učinka novega nemškega protidardca izvedela dovolj in si je že napravila v velikih potezah svojo sliko. Z nemške strani ni bilo niti enega poskusa, izkoristiti ta učinek v svrhu senzacij. Zadostuje že, ako govorijo nevtralna in predvsem angleška poročila. V ostalem lahko čakamo, dokler v Londonu ne bodo prišli z zatajevanjem v zagato. Čeprav skušajo švedski dopisniki in angleški strokovnjaki soditi o novem orožju tako, kakor da ga je premalo in da je prišla vpostava prepozno, imamo na drugi strani vse polno nervoznih angleških poskusov, izslediti tajno nemških eksplozivnih teles. Angleške razlage nihajo med več kot tucatdom domnev sem ter tja. Eni govorijo o na daljavo dirigiranih letalih, drugi zopet o raketnih bombah z avtomatsko uravnavo, vmes pa je še vse polno drugih domnev. Eni domnevajo, da dobi eksplozivno telo termin svoje eksplozije že pri odstrelitvi, drugi zopet so mnenja, da ima eksplozivno telo v svoji notranjosti kratkovalovno orodje, tako da ga odpošiljalec lahko sledi do trenutka eksplozije. Brzino teh eksplozivnih teles cenijo v Angliji na 600 do 650 kilometrov na uro. Težko eksplozivnega telesa cenijo na tisoč kilogramov in tako dalje.

Temu nasproti pa doznava svet iz poročil nemškega vrhovnega poveljstva, da traja tok eksplozivnih teles z menjajočo ee jakostjo in da se po istih virih sovražnik trudi zamen organizirati uspešno obrambo. Nič čudnega torej ni, da za-

stopa »Yorkshire Post« kljub londonskim cenzurnim navodilom mnenje, da bi utegnili biti obremenitev za Anglijo resnega značaja tudi tedaj, ako bi se nevarnost zmanjšala. List priporoča končno neko radikalno sredstvo, ki je v resnici Kolumbovo jajce. List zagovarja stališče, da bi bilo treba zavojevati vso severno Francijo, Belgijo in Holandijo, da bi se tako dobilo v roke bazo za odstreljevanje novodobnih eksplozivnih teles.

To bi bilo seveda najenostavnejše, toda angleški list pripominja obenem, da so Nemci menda ravno to področje najboljše utrdili. V ostalem so imeli v sovražnem taboru dva tedna časa za

zbranje invazijskih izkušenj, glede katerih pa angleško vodstvo prav gotovo ni navdušeno. Tudi težki napadi, ki jih je sovražnik izvajal proti koncu prejšnjega tedna z ogromnimi izgubami, niti najmanj niso spremenili sliko invazijske fronte. Napram nemškim uspehom ob žariščih bojev beležijo v sovražnem taboru zgolj ameriški sunek, s katerim je bil polotok Cotentin prerezan na črti St. Mère Eglise — St. Sauver le Vicomte — Barneville sur Mer. Na tem mestu je nastal ozki pas, ki ga skuša sovražnik razširiti, da bi zavojeval severni del polotoka z lukso Cherbourg. Nasprotnik sili torej z vsemi sredstvi po prvem vidnem uspehu. To tembolj, ker je anglo-ameriško vodstvo smatralo z dneva v dan kot neznosno, da v dveh tednih invazije še vedno niso mogli zavojevati prikladne luke, ki bi tvorila dejansko bazo za nadaljnje operacije. Pričakovati je torej, da se bodo boji na polotoku Cotentin še bolj stopnjevali.

Trideset vojnih členov za nemški narod

Člen 25.

Za svobodo ni nobena žrtev predraga. Vse, kar posedujemo, smo si dobojevali, pridobili in izgradili kot svobodni narod. Vse to bi pa brez svobode izgubilo svoj smisel in svrhu ter tudi možnost do obstoja. Za narod je boljše, če izide iz vojne beraško ubogi in svobodni, kakor pa navidezno neupravičen v svoji posesti ter nesvobodni. Svobodni narod si lahko zopet pridobi vse, kar je v obrambi svoje svobode izgubil. Nesvobodni narod bo pa izgubil vse, kar je v boju za svobodo varoval, zraven pa tudi sposobnost, da bi si izgubljeno še kdaj pridobil.

*

Svoboda naroda je najvažnejša in najdragocenejša zadeva. Narod, ki je izšel iz boja svobodni in tudi če je v boju za svojo svobodo izgubil vse druge dobrine in posesti, je zmagovalci. Kaj pomenijo zmagovitemu narodu žrtve, ki jih je položil na oltar domovine in za svobodo? Nič! Vse, kar se je izgubilo, se lahko nadomesti še z boljšim in vrednejšim. Tega se vsestransko zaveda nemški narod, ki, zaupajoč v svojo vodstvo, hrabro prenaša vse izgube, ki jih zahteva sedanja vojna. Sovražniki nam razbijajo s svojimi bombami naša mesta, kar je sicer hudo in trdo, mi pa vse to prenašamo, ker vemo, da si bomo v tej vojni ohranili našo svobodo in da si bomo po tej vojni kot svobodni narod lahko postavili in uredili še večja, lepša in boljša mesta.

* Kokošje perje je podvrženo oddaji. Radi letalskih napadov je mnogo sonarodnjakov izgubilo svoje postelje. Da je pa treba oddajati tudi kokošje perje, je marsikdo doslej prezrl. Opozarja se, da je dne 21. septembra 1943 izšla odredba, ki je oddajo kokošjega perja podvrгла obveznosti in določa, da se mora perje zbirati tako, da bo za polnjenje blazin itd. uporabno.

K vragu z agenti OF Prinašajo samo nesrečo

Težki udarci za Anglijo

Novo nemško orožje razbija cilje v Londonu, v okolici britanske prestolnice in v Južni Angliji

15. junija točno ob 21. uri 40 minut so zažigala čez Rokavski zaliv prva nemška eksplozivna telesa, sad dolgotrajnega študija in izumevanja nemške tehnike. Nastali so povsod, kjerkoli so padla ta telesa na svoje cilje, veliki požari. Nemški izvidniški letalci pripovedujejo v svojih poročilih, da je izzvalo nemško tajno orožje najprej temno rumene in nato temno rdeče zublje. Gorele so ogromne ploskve. Detonacija je sledila detonaciji. Nemški letalci so imeli vtis, da gledajo v pravcato brezno pekla. Južna Anglija ima od preteklega četrtka skoraj nepretrgano letalski alarm, ker prihajajo nemška eksplozivna telesa v presledkih nepričakovano v svoje cilje. Južna Anglija nudi glede letalskih alarmov isto sliko kakor leta 1940, ko je na tisoče nemških bombnikov metalo svoje bombe na otok.

Nemški narod je sprejel vest o povračilu z največjim zadovoljstvom. To je sedaj odgovor na gangsterske podvige anglo-ameriškega letalstva, ki je bombardiralo stanovanjska področja nemških mest, cerkve, bolnišnice, kulturne spomenike itd., vse to pa pod pretvezo takozvanih »vojaških ciljev«. Novo nemško orožje je sedaj odgovor na nečloveško obstreljevanje civilistov,

kmetov na poljih, dece itd. Daleč je nemški narod od slehernega sovraštva do angleškega naroda. Kar vrača sedaj nemška vojna sila Angliji, je zgolj prezentirani protiračun. Udarci, ki jih prejema Anglija z novim nemškim orožjem, so silni. Nemški narod se zaveda, da to orožje kot tako ni odločilno in da je to šele začetek splošnega povračila za vse zločine. Istotako se nemški narod zaveda, da bo moral še bolj stopnjevat vse svoje sile za doseg končne zmage. Dejstvo, da je nemška oboroževalna tehnika postavila ves svet pred zagonetko, navdaja ves nemški narod z največjim zadovoljstvom. Lakonični stavki poročila nemškega vrhovnega poveljstva govore o vedno še »trajajočem motilnem ognju nad Londonom«. To odgovarja nemški hladnokrvnosti, ki je del nemškega moralnega potenciala. Sleherni Nemec se zaveda, da zamore narod izvojevati končno zmago samo s harmonično ubranostjo in mobilizacijo vseh razpoložljivih sil. Tudi novo nemško orožje je v naporu Nemčije samo del tistih sil, ki jih je treba vpostaviti za izvajanje končne zmage. Anglija prejema sedaj v dovoljni meri vse tisto, kar je bila namenila Nemčiji. Če je sedaj v Angliji jok in stok ter škripanje z zobmi, se naj angleški narod zahvali pri vladi Winstona Churchilla, ki je tiral ta svoj narod brez vsake potrebe v vojno.

Novo nemško orožje

O vrlinah in sposobnostih nemškega naroda smo že nešteto pisali. Splošno znano zadevo, da koraka nemški narod že od nekdaj na čelu vsega napredka in da je v vsakem oziru vodilen, potrjujejo dejstva. Pri tem je vseeno, katero področje si človek ogleda. Odkar poznamo moderno obrt, trgovino in industrijo, vé ves svet, da so obrtno-industrijski izdelki Nemčije, pa naj si gre za orodje, stroje, aparate ali karkoli, najboljši. Širom zemeljske oble iskani in cenjeni nemški izdelki predstavljajo zasluženost spričevalo nemškega možganskega in ročnega dela. Da so Nemci tudi v pogledu izumov in novosti na zavirljivi višini, je uveljavljeno, saj so ravno novosti tista gonilna sila, ki pospešujejo napredek.

Ker je nemški narod v vsakem pogledu sposoben in inicijativen, se ni čuditi, da je k svoji prirojeni hrabrosti in delavnosti, kot izdelovalec najboljših strojev izdeloval tudi vedno najboljše orožje. Narod z industrijo, ki poseka samega sebe, je za svojo oboroženo silo v vseh časih izumil in izdeloval inozemske izdelke daleko nadkriljujoče orožje, razstreljivo in municijo z vsem potrebnim vojnim materialom. Boljšemu orožju nemške oborožene sile gre tudi od nekdaj zasluga za vojne uspehe.

V prvi svetovni vojni je ves svet strmел nad pojavom prvih nemških podmornic. Slo je za novo orožje svoje vrste, ki ga drugi narodi še niso poznali, pač pa so potrebovali prav dolgo, predno so rešili problem delne obrambe.

Nič manjši čudež niso predstavljali izumi in izdelki daljnostrelnih topov, ki so v svetovni vojni s težkim kalibrom obstreljevali trdnjavo Paris. Isto bi se lahko reklo o nemški težki artileriji, ki je takrat s svojo, nasprotnikom nepojmljivo učinkovitostjo razbila velike belgijske trdnjave ter jih pripravila za naskok.

Ob izbruhu sedanje vojne je pojav nemških padalnih letal »Stuka« predstavljajl do takrat neznan bojevnikiški letalo, da ne omenjamo izumov v izpopolnjevanju in izboljšanju raznih oklopnih voz in tankov, kakor je na primer »Tiger« in drugi. Uvedba in vpostava nemških padalcev iz letal je bila znamenita. Omeniti je tekom sedanje vojne uveden nemški izum artilerije, ki se skriva v umetno meglo med streljanjem in prodiranjem, nadalje naskočna oklopna vozila brez posadk in še mnoge druge novosti. Na višku so seveda tudi izumi nemških letalskih strokovnjakov na področju izboljšanja letal vseh vrst, kakor tudi letalsko-opazovalnih in proizvedovalnih naprav ter uređitev za dostavljanje poročil. V izboljšanju in izpopolnitvi ostalega ročnega in strojnega strelnega orožja pomožnega orodja ter vojnega materiala v splošnem se zrcali vsa nemška duhovitost, točnost in precizna doslednost.

Višek vseh izumov orožja in razstreljiva v zgodovini vojskovanja so pa dosegla ravno kar prvič zoper Angleže vpostavljena novovrstna razstrelilna telesa. Gre za remek-delo nemških vojaških in oboroževalnih strokovnjakov ter znanstvenikov, ki so po zaslugi nemškega duha, nemških rok in nemške iznajdljivosti izdelali novo senzacijsko orožje, ki ga svet doslej še ni videl.

Ker je izum naša vojaški tajnost, je naravno, da za enkrat nikdo ne more in ne sme pisati, kako izgleda in kaj je, važno je le, da povzroča Angležem velikansko škodo. Znano je le toliko, da gre za povrnitev gorja in škode, ki so ga prizadevali Anglosasi doslej našim mestom z bombardiranjem nevojaških mestnih predelov ter ubijanjem neoboroženega civilnega prebivalstva zaključno bolnišnic in otroških zavetišč.

V kolikor prihajajo o tem preko nevtrálnih dežel angleška nejasna in panična poročila, gre za nemške bombnike nove vrste, ki letijo brez pilotov in bombardirajo angleška mesta z grozovitim uspehom. Nekatere vesti istega vira

Im Kampf gegen die Invasoren

Soeben ist der Kradmelder vom Kompaniegefechtsstand mit neuen Befehlen für den Stoßtrupp eingetroffen

ff-PK-Kriegsbericht Woscido (Sch)

trdijo zopet, da spuščajo Nemci proti Angliji rakete, ki jih s pomočjo električne sile dirigirajo v poljubne kraje in mesta, kjer jih nato spustijo na tla v svrhu eksplodiranja, kar povzroča velika razdejanja.

Naj bo eno ali drugo, ko pride čas, bomo izvedli kako in kaj. Glavno je, da je vpostava novega nemškega orožja Anglosase iznenadila in živo zadela, ker trenutno šele ugibajo in gledajo v paničnem strahu, kaj bo iz tega. Do učinkovite obrambe ali protisredstva je še prav daleč. Do tedaj se lahko še veliko zgodi.

Jasno pa je, da je to naše novo orožje prav učinkovito in da povzroča v Angliji veliko škodo. Gre za dobro pripravljen in pravičen obračun zločinov, izvršenih po anglosaških letalskih banditih nad nemškim prebivalstvom.

□ Poročilo o odstopu turškega zunanjega ministra. Turška vlada je naknadno izdala komunikate o odstopu zunanjega ministra Menemenčoglu, v katerem objavlja, da je odstopil, ker se ni popolnoma strinjal z zunanjepolitičnim kurzom sedanje vlade.

Rommel in den Tagen vor der Invasion

Die Tage vor dem Beginn der anglo-amerikanischen Invasion waren für Generalfeldmarschall Rommel mit Arbeit und Planung ausgefüllt. Die absolute Siegeszuversicht des Feldmarschalls strömte auf die Generale, Offiziere und Mannschaften aus. — Unser Bild zeigt den Feldmarschall während einer Lagebesprechung bei einem Armeeoberkommando im Westen.

PK-Kriegsbericht Nieder (WBD—Sch)

NACHT FÜR NACHT AM FEIND

Von Kriegsberichterstatter Günther Haupt

(PK) Härter und härter wird der Einsatz unserer Kriegsmarine im Seegebiet vor den Brückenköpfen der Invasionsarmee. Es war von vornherein klar, daß die beiden größten Seemächte der Erde ganz andere Mittel in die Waagschale des Kampfes zu werfen hätten als die kleine, eben erst im Neubau begriffene deutsche Kriegsmarine, die das Wenige, was sie besaß, bereits in fünf langen Kriegsjahren und in unzähligen heroischen Unternehmungen, von denen man etwa nur Narvik zu nennen braucht, rücksichtslos eingesetzt hat.

Jeder Mann auf einem deutschen Schiff im Kanal wußte, daß der Tag der Invasion sein Leben und Kämpfen hier noch härter machen würde, als es bisher schon war, daß dann von ihm ein Vielfaches der Entschlossenheit, Opferbereitschaft und Nervenkraft, ein Vielfaches des Mutes verlangt werden würde, als er bisher schon erwiesen hat. Jeder einzelne hat trotzdem diesem Tage entgegen geliebert, weil er wußte, daß dann eine der letzten, großen Entscheidungen des Krieges eingeleitet würde, und sie halten nun alle in wahrhaft heldenmütiger Weise, was sie sich vorgenommen hatten: sich dem Feind entgegen zu werfen, koste es was es wolle, seinen Aufmarsch mit allen Mitteln und so empfindlich wie nur möglich zu stören, würde er mit noch so gewaltiger Übermacht antreten.

Und so sind sie seit dem Morgengrauen des ersten Invasionstages ununterbrochen am Feind, die Männer auf unseren Torpedobooten, auf den Schnellbooten, auf den Minensuch- und Räumbootverbänden, auf den Einheiten der Vorpostenflottilien, auf den Artillerieträgern. Nacht für Nacht geht es auf die See hinaus, Nacht für Nacht stoßen sie unerschrocken in die feindlichen Verbände hinein, schlagen sich mit den Sicherungsfahrzeugen und Bewachern, mit Schwärmen von Jagdbombern herum, lauern den feindlichen Kommandounternehmungen auf, die irgendwo abseits der eigentlichen Brückenköpfe Störtruppen aus Land setzen wollen, und haben in den Tagen, die seit dem ersten Angriff des Gegners verfloßen sind, schon eine ganze Reihe erstaunlicher Erfolge errungen, schon eine lange Liste von Schlachtschiffen, Kreuzern, Zerstörern, Transportern, Tankern und Landungsfahrzeugen aller Art, die der Feind auf das von Stunde zu Stunde anschwellende Verlustkonto seiner Verzweiflungstakte gegen die Widerstandskraft des deutschen Volkes setzen muß. Kein Wunder, daß der Gegner wie der Teufel hinter unseren Männern und ihren Booten her ist, daß er in jeder Nacht eine andere Taktik anwendet, um sich ihrer zu erwehren, — kein Wunder, daß es von Nacht zu Nacht größere Anstrengungen und ein immer größeres Maß von Einsatzwillen und Mut erfordert, um sich trotzdem immer wieder gegen den gewitzigt gewordenen Feind durchzusetzen.

Man muß sie erlebt haben, diese Männer, wenn sie sich bei einbrechender Dunkelheit zu neuer Ausfahrt rüsten, man muß in diese von den Anstrengungen der Vornacht hart gewordenen Gesichter gesehen haben, — man muß gesehen haben, mit welcher sicherer Ruhe Handgriff um Handgriff getan wird, wenn sie ihre Gefechtsstationen klar machen, wenn sie die Schutzhüllen von den Waffen ziehen und die Munition zurecht legen, wenn sie ihre Ausguckposten auf Brücke und Signaldeck beziehen, wenn sie unten die Maschinen bedienen. Und man muß dann erlebt haben, wie sie jede Gefahr schon wittern, bevor sie das Auge noch richtig wahrzunehmen vermag, wie Bruchteile von Sekunden später schon die Flak aufblitzt und die Geschütze losbrüllen. Man muß es erlebt haben, wie sich die Fäuste um die Waffen krallen und die Füße gegen die Decksplanken stemmen, wenn die Leuchtgranaten über den Booten stehen, wenn die glühenden Bälle der Leuchtspurgeschosse auf sie zufliegen oder das Feuer der Jagdbomber über die Decks spritzt, und man spürt es dann bis in die letzte Faser seines Blutes herein, daß diese Männer nur ein Gedanke erfüllt: rann und drauf, nicht locker lassen und nicht weichen werden, wir müssen es schaffen und wir werden es schaffen!

Die Heimat aber darf den Wert ihres Einsatzes und ihrer Erfolge nicht nur an den zahlenmäßig erfassbaren Lücken messen, die die Einheiten unserer Kriegsmarine bisher schon in die Invasionsflotte gerissen haben. Auch die, die nicht das Glück hatten, einen Gegner zu vernichten, auch die, die vielleicht noch nicht einmal in Gefechts-

berührung mit feindlichen Seestreitkräften gekommen sind, — mit den feindlichen Fliegern muß sich jeder von ihnen in jeder Nacht zur Genüge herumschlagen — auch die, die nur die Aufgabe zu erfüllen haben, vor den anderen, feindfreien Küstenabschnitten auf Vorposten zu stehen, haben Wesentliches erreicht: sie haben dem Feind immer wieder empfindlich das Konzept verdorben, sie haben ihn gezwungen, immer größere Kräfte für Sicherungsaufgaben abzuweihen, Kräfte, die ihm bei der Durchführung der eigentlichen Großangriffe fehlen, sie haben damit die Wucht dieser Angriffe abgemildert und unseren Truppen an

Land auf diese Weise wesentliche Entlastung verschafft. Sie haben unsere tapferen Grenadiere, vor allem auch vor unangenehmen Überraschungen, vor Umgehungen und sonstigen Störaktionen geschützt. Dies alles läßt sich nicht in Zahlen ausdrücken, ist aber nicht weniger wichtig als die Versenkung von Kriegsschiffen und Transportern.

Unsere Männer auf den Booten wissen das, und sie sind mit Recht stolz darauf. Und dieser Stolz ist es, der sie trotz der schier übermenschlichen Anstrengungen, die jede Nacht des Einsatzes von ihnen fordert, ohne jedes Nachlassen weiter hart am Feind bleiben läßt, morgen, übermorgen, solange es der Kampf am Kanal erfordert und bis die Entscheidung gefallen ist.

BOMBEN AUF DIE INVASIONSKÜSTE

Von Kriegsberichterstatter Ludwig von Danwitz

(PK) In seiner nüchternen Zweckbestimmtheit, mit den kunterbunt zusammengetragenen Stühlen, mit seinen langen Tischen und den kahlen vier Wänden gleicht das Sälchen jenen eintönigen Anbauten, die sich Dorfwirtschaften heute nicht mehr leisten dürfen. In Gruppen zu acht oder zehn, stehend oder im Gras liegend, in blauen und grauen Kombinationen erwarten die Besatzungen auf der Wiese vor dem Eingang den Kommandeur.

Indessen »tapeziert« mit Hilfe eines Hefters der erste Schreiber des Gruppen-Ias wenigstens die eine Längswand des Sälchens. Vier, fünf Karten entrollt er, heftet sie nebeneinander: den Plan des Horstes mit den Startbahnen und Liegeplätzen der Staffeln, die Lagekarte mit dem Antlitz der Erde so unbedeutenden Kringeln und Kreisen an der Kanalküste, um die heute der Weltkrieg tobt, die Navigationskarte, auf der er mit einer Kordel den Flugweg bezeichnet, die Wetterkarten mit ihren Isobaren und Strömungen, ihren Fronten und Schauern. Als er gerade dabei ist, mit einer gewissen Befriedigung sein Werk zu überschauen, drängt es sich von draußen mit einmal ins Sälchen herein. Das ist im Nu vollgepfropft mit Fliegern. Eine eigenartige Spannung ist mit hereingekommen.

Der Tag ist ihnen zur Nacht, die Nacht ist ihnen zum Tag geworden. Während draußen der Abend hereindämmert, beginnt hier im Sälchen das Nachtwerk, beginnt das Leben, wie es in diesen Tagen einzig und allein lebenswert ist. Der Tag ist zum Schlafen da, die Nacht zum Fliegen! Möglichst zwei Einsätze in der Nacht! Möglichst die Rückkehr erst, wenn der Himmel wieder silbergrau wird und der Morgen anbricht! Es ist so viel zu tun und nie genug. Dieses Bewußtsein, endlich dort zu fliegen, wo die Entscheidung fällt, dabei zu sein!

Sie sind über der Invasion und sind ihr über gewesen! Und auch in dieser Nacht werden sie den Kameraden in den Stützpunkten und Bunkern, den Panzerschützen, den Marinekanonieren zeigen, daß sie von den Fliegern nicht im Stich gelassen werden. Mit Bomben aller Kaliber, mit solchen der schwersten Güte und mit den kleinen, den Splitterbomben — das Passende für den Strand! — werden sie auch in dieser Nacht wieder dem Feind beweisen, daß er sie fälschlicherweise totgesagt halte.

Von der Flugbesprechung im Sälchen unseres Horstes bis zu der nun schon alltäglichen Feindmeldung, daß sich unsere Lufttätigkeit verstärkte, ist ein schnurgerader Weg. Bezeichnet ist er durch eine Einsatzfreudigkeit, die von fast fünf Kriegsjahren nicht das geringste spüren läßt. Den kleinen Leutnant H. schiens's heute morgen überhaupt nicht mehr loslassen zu wollen. So hatte ihn die Freude über den klaren Erfolg beim zweiten Einsatz in der letzten Nacht gepackt. Das war wieder westlich der Orne-Mündung gewesen. Gerade über dem vom Feind besetzten Strand ein Wolkenloch. Die drunten mußte der Teufel reiten, daß sie es wagten, beim Ausladen mit kleinen Lampen zu hantieren! Hatten sie das Dröhnen deutscher Flugzeugmotoren noch immer nicht begriffen? Dem Leutnant konnte das nur recht sein. Raus mit den Bomben! Mitten hinein in dies Irrlichtern mit den kleinen Splitterbomben! Er sah nicht nur die Küste, den dunklen Streifen mit dem Meerschäum, der auf ihr wie Spitzen lag, sondern auch das Wasser und auf dem Wasser vier

Kästen, die brannten, feindliche Landungsboote, die kurz zuvor von Bomben getroffen sein mußten. »Ja, es geht ihnen mächtig an den Krägen«, sagte der Leutnant, als er davon lachend erzählte.

Sie haben nicht alle dieselben Erlebnisse. Der große dunkelblonde Leutnant, irgendwoher aus dem Süddeutschen, skizziert nur, als er von der vergangenen Nacht spricht. Er hat die Explosion eines Frachters oder Transporters erlebt. Niemand weiß, was für ein Schiff und durch wessen Bomben es in die Luft gegangen ist. Aber er hat zwischen den Leuchtspuren der leichten Flak die Fetzen herumspritzen sehen.

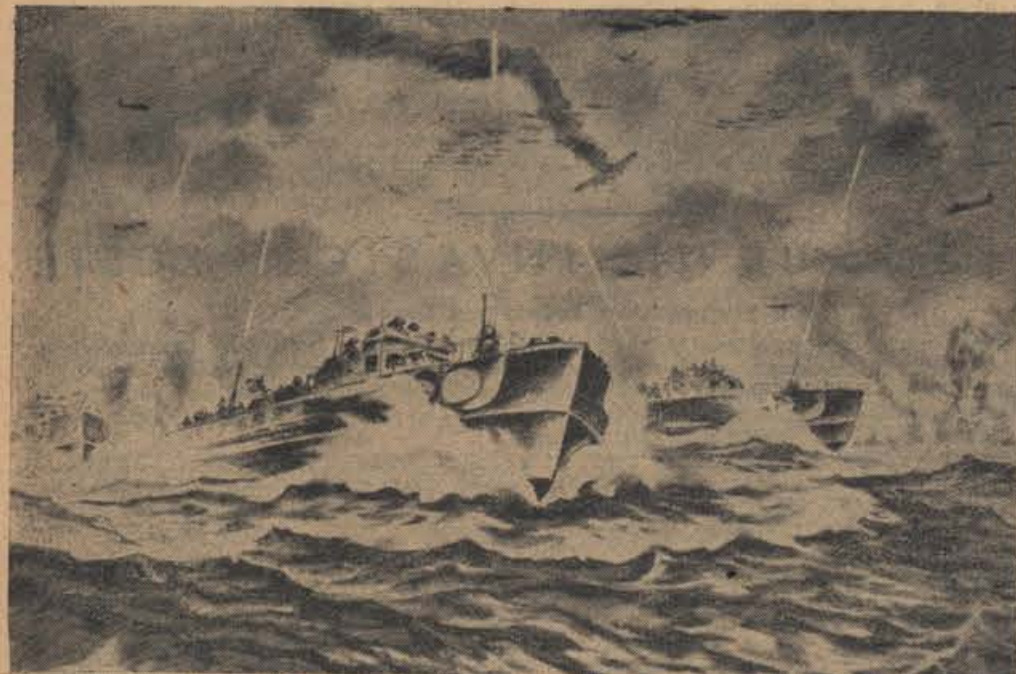
Abends, vor den Einsätzen bei der Flugbesprechung im Sälchen, folgen die Flieger aufmerksam dem Kommandeur, wenn er den Kampfauftrag erläutert, dem Meteorologen, der über Wind, Wolkenhöhe und Büchsenlicht spricht, dem Waffeninspektor, der erklärt, mit welchen Bomben die Flugzeuge beladen worden sind. Morgens aber, wenn man den Fliegern eigentlich die Sehnsucht nach dem Bett und dem Sich-ausschlafen nachfühlen könnte, vergeht im Gefechtsstand, während die Besatzungen, ein laufendes Band von Meldungen, ihre Gefechtsberichte abgeben, wieder die Müdigkeit. Noch einmal ist die ganze in der Nacht durchlebte, erflogene, erkämpfte Wirklichkeit da. »Hast du auch die fünf Scheinwerfer gesehen?« — »Keine schwere Flak, aber mittlere und leichte 'ne ganze Menge!« — »Das hat wieder hingehauen!« So geht es hin und her in den Gesprächen.

Eigentlich sind sie ja die Toten, die Leute, die keine Flugzeuge und zum mindesten keine Flugplätze mehr haben, um zu fliegen. Seltsamerweise sind sie trotzdem geflogen! Wie viele Häuser, Kirchen, Schulen im Westen Europas liegen in Schutt und Asche, angeblich nur, weil sie aus »Versehren« mitgetroffen wurden, als zur Vorbereitung der Invasion die deutsche Luftwaffe vermeintlich zerschmettert wurde! Als die Kampfgruppe im Morgendämmern heimkehrt, starten gerade unsere schnellen Schlachtflugzeuge gegen die Invasionsküste. Irgendwo am Horizont liegen die Trümmer einer von anglo-amerikanischen Bomben heimgesuchten Stadt. Die Startbahn aber zeigt nur noch mit ein paar dunklen Flecken die Spuren ihrer Bombardierung. Die ist wieder in Schuß, die ist pünktlich wiederhergestellt gewesen! Und nun rasen unsere Schlachtflugzeuge los! Ablösung für die Kampfflieger, die heimkehren und in dieser Nacht zweimal über der Invasionsfront gewesen sind. Diese totgesagte deutsche Luftwaffe, die in entscheidender Stunde wie immer zur Stelle ist! Tag und Nacht! Einer Überzahl zum Trotz!

Tagsüber ist das Sälchen, in dem abends die Flugbesprechungen stattfinden, öde und verschlossen. Niemand kümmert sich darum. Die Tage vergehen den Kampffliegern wie anderen Menschen die Nächte. Aber Abend für Abend sammelt sich auf der Wiese ein Haufen, den man vergeblich totgesagt hat. Stolz auf die Pflicht, dabei zu sein in der großen Entscheidung!

□ Potne liste so jim Izročill, Nedeljski finski listi so poročali o izročitvi potnih listov finškemu poslaniškemu osebju v Washingtonu. Lista »Kariala« in »Hufvudetadblad« pišeta, da je ta enostranski korak Zedinjenih držav koncesija Moskvi.

Bilder aus dem Kriegsgeschehen

Von einer vorgeschobenen Beobachtungsstelle der Artillerie aus spricht Schwererträger Generalleutnant von Manteuffel, Kommandeur der Panzergrenadierdivision »Großdeutschland«, in seinen Gefechtsstand und läßt sich über die Gesamtlage berichten

Deutsche Eingreifkräfte rollen zur Front

Sie werden zur Nivierung gelandeter britischer Panzereinheiten eingesetzt

PK-Kriegsbericht Hähle (Sch)

Der gesteigerte Minenkrieg im westlichen Küstenvorfeld stellt an die Sperrwaffenfachleute der Kriegsmarine besonders hohe Anforderungen. Die Mine, an ihrem Typ erkannt, wird an der Verschraubung der Minenhörner an Land gezogen.

PK-Kriegsberichter Böltz (PBZ—Sch)

Wie der Wehrmachtbericht vom 8. Juni 1944 meldet, versenkten deutsche Schnellboote bei einem Vorstoß in die Seinebucht zwei feindliche Landungsschiffe von zusammen 4000 brt. In harten Artilleriegefechten mit Zerstörern und Schnellbooten erzielten sie weitere zahlreiche Treffer auf feindliche Schiffe und wehrten auf der Rückfahrt zu ihren Stützpunkten starke Luftangriffe ab

PK-Zeichnung Kriegsberichter Lawrenz (Sch)

In einer Reparaturwerkstatt hinter der Front In einer im Gebiet der Serethfront gelegenen Stadt arbeiten die Instandsetzungsstaffeln einer Infanteriedivision mit Hochdruck an der Wiederherstellung defekter Fahrzeuge und Motoren.

PK-Kriegsberichter Mittelstädt (Sch)

Schnellboote packen die Invasionsflotte Unser Bild zeigt: Schnellbootflottille hat zu neuem Angriff auf die Invasionsflotte den Hafen verlassen

PK-Kriegsberichter Kröncke (Sch)

Er brachte einen »Stalin« zur Strecke

Bei ihren Angriffen ostwärts des rumänischen Sereth hatten die Sowjets auch ihre neuen Panzer vom Typ »Stalin« eingesetzt. Wachtmeister P. von der Division »Großdeutschland« erledigte einen dieser Stahlkolosse durch eine Haflhohlladung

PK-Kriegsberichter Göttert (Sch)

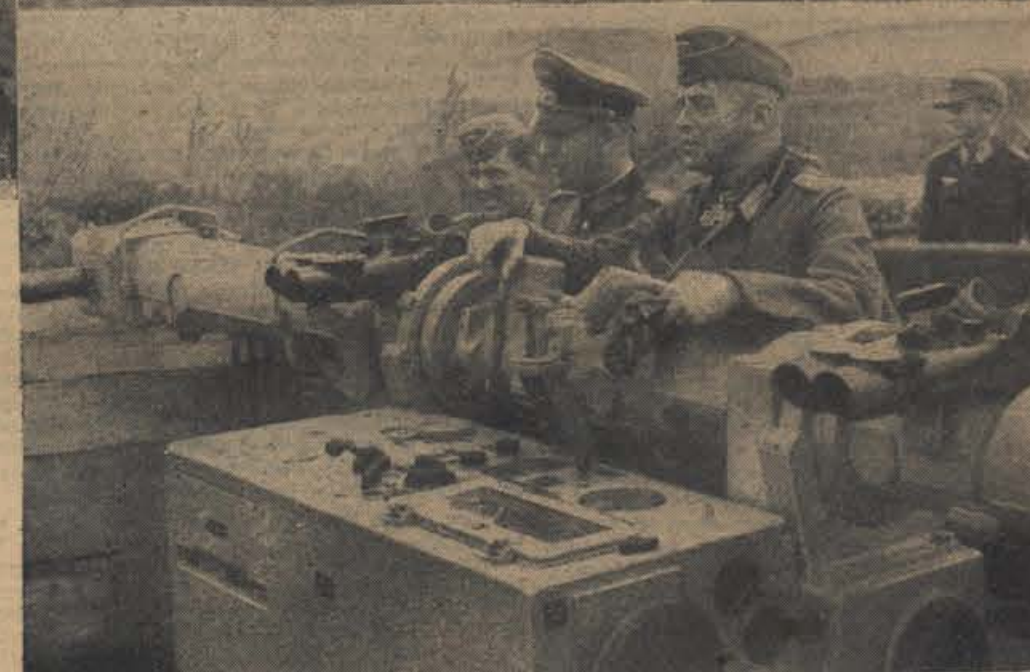
Am Flakentfernungsmesser

Generalleutnant Schmundt und Ritterkreuzträger Oberst von Natzmeyer, erster Generalstabsoffizier der Panzerdivision »Großdeutschland«, am Entfernungsmesser einer Flakbatterie

PK-Kriegsberichter Göttert (Sch)

An der Invasionsfront in der Normandie Ein deutscher Stoßtrupp geht in unübersichtliches Gelände zur Erkundung vor

PK-Kriegsberichter Koll (Sch)

Schwere deutsche Panzerkräfte an einem Abschnitt der Invasionsfront zum Gegenstoß angetreten

Starke deutsche Panzer- und Sturmgeschützeinheiten sind in Fahrt. — Der Führer einer Panzerdivision bespricht die Einsatzbesprechung.

PK-Kriegsbericht Hähle (Sch)

Grabenbesatzung wird abgelöst

Im Kampfraum südlich Jassy rückt eine Kompanie im Laufgraben nach vorn, um die Kameraden, die seit längerer Zeit im Einsatz stehen, abzulösen.

PK-Kriegsberichter Mittelstädt

(Alt—Sch)

GOSPODARSTVO

UMNI KMETOVALEC

Organizacija nemške oboroževalne industrije

Reichsminister Speer, ki vodi ministrstvo za oborožitev in vojno produkcijo je govoril mnogoštevilnim voditeljem podjetij nekega velikega industrijskega področja. V svojih dolgih izjavah jih je razvil in razložil, kako je prišlo do »nemškega oboroževalnega čudeža«, to je, do naraščanja produkcije, vsem letalskim sovražnim napadom v brk. Skupno delo podjetnikov in delavcev, iniciativa in izvedba, predstavljajo jamstva za oboroževalni uspeh. Pa tudi ministrstvo za oborožitev in vojno produkcijo, katerega najvažnejši organi so glavni odbori in krožki, ni nič drugega, kakor zrcalo samoodgovornosti industrije. Skoraj v vseh uradih sedijo moške industrije in njihovi sodružniki so tudi v največjem delu iz industrijskih vrst. Z industrijske samoodgovornosti, tako je dejal Speer, se izvaja strokovno vodstvo do vseh podrobnosti. Ze 6. maja je Reichsminister Speer odredil voditeljem odborov, da svoje naloge ne izvajajo s prepričevalno silo, temveč z jasnim in ostrimi navodili in ukazi, ki jih je dajati industrijam. Industrija ne prenaša ostrih navodil le tedaj, če jih izdajajo industrij tuji uradi.

K svobodno razpravljanemu vprašanju neželjene birokracije na področju produkcije je omenil Reichsminister, da so v nekaterih primerih kazali tudi odbori in krožki nagajenja za birokratično stopanje. K temu je treba ugotoviti: Na področju oborožitve je dovolj oblasti, ki bi z vpeljanim aparatom bili pripravljeni, izdajati oblastveno neoporečne ugotovitve in izvrševati istotaka dela. Vsem tem uradom manjka samo eno bistvo: možnost improvizacije, ki je dana samo tistemu, ki je v posesti potrebnih strokovnih zmognosti. Ze danes se pozna, da stojijo voditelji odborov in krožkov, ki razpolagajo samo z malim aparatom, s svojimi uspehi nad tistim, ki so se zastojni trudili opirati ta dela na sodelovanje navdušenih in delavoljnih tovarišev. On sam je pripravljen nastopiti brezobzirno zoper vse, ki bi poskušali odbore in krožke spremeniti v zopetne oblasti. Industrija pa naj uvidi in prizna koristi, ki jih ima od neoporečnega dirigiranja produkcije. Pooblaščenca za posamezne skupine za izgotovitev, se bodo imenovali vedno iz podjetij z najboljšimi storitvami. Ti morajo z vsemi svojimi silami nuditi svoja izkustva, ki si jih pridobijo v svojih obratih, drugim obratom dotične skupine za izgotovitev dela, in sicer prostovoljno ali prisilno. Razen tega morajo prehiteti, ki ga napravijo v svojih obratih, izvesti in doseči tudi v drugih podjetjih. Vodja podjetja mora biti zadovoljen, če dobi navodila za produkcijo od strokovnjakov.

Medtem ko imamo interes na tem, da izdeluje vsako podjetje samo po en izdelek, so še vedno tovarne, ki imajo v izdelovanju več predmetov. Tudi, če je tukaj že mnogo urejenega, bo treba v tem pogledu bodoče mesece razčistiti še ostalo. V glavnih odborih in krožkih, tako je nadaljeval Speer, vidim samo del industrijske samoodgovornosti kot dodaten vodilen organ, ki razen svojih nalog potrebnega dirigiranja, dovaja slabše obrate do boljših storitev. Tem mora biti vodja voditelja, ki je iz lastne moči iz svojega podjetja izvelkel najvišje storitve v pogledu produkcije, dobrodošel sodružnik. Pri izdajanju potrebnih produkcijskih navodil se v nobenem primeru ne sme iti mimo voditelja podjetja. Če se pokaže kakšen vodja tovarne nesposobnega in ni dorasel svojim nalogam, potem se ga mora, vsaj za časa trajanja te vojne nadomestiti z drugim. Obratovodjam se pa ne sme v nikakem primeru prikrajšati njegovo odgovornost in oblast ukazovanja.

Mnogo se razpravlja o vprašanju, kako bo izgledalo državno dirigiranje mirovne produkcije pozneje. Jaz, tako je naglasil Reichsminister, nisem poklican o tem dajati pojasnila, mislim pa, da trenutno še ni nastopil čas, da bi se o tem razpravljalo. Sedaj je bolj važno, da vojno zmogovito končamo. Sedanja odgovornost industrije je vojna potreba. Da bo tudi prva leta po vojni treba dirigirati mirovno produkcijo, je razumljivo. Ravno tako razumljivo je, da bo to potrebno dirigiranje delo strokovnjakov, ki se jih bo morda moralo uvrstiti v oblastvene urade Reicha. — Ogromno število tipov, kakor smo jih našli ob začetku racionalizacije, se ne sme več pojaviti. Tudi v mirnem času jih moramo načrtno nadalje zniževati.

Dokler traja vojna je neobhodno potrebno, da

O goveji krvomočnosti

Od nekdaj je bila kri važen činitelj v ljudskem zdravstvu. Kolikokrat se nam z vso resnostjo zagotavlja, da je ta ali oni umrl, »ker mu je zavrela kri«, da »kri ni bila strjena«, da je bila »čisto črna« itd. Te ugotovitve so delno z medicino popolnoma skregane, delno pa so točne; ljudje vse pojave bistro opazujejo, si jih pa često ne morejo pravilno raztolmačiti. Take grehe so delali v starem veku ljudje, ki se jih zaradi njihove učenosti še danes spominjamo, čeprav vemo, da je bilo mnogo tega, kar so učili, po domače rečeno mlajenje prazne slame.

S tem pa nikakor ne smemo trditi, da je kri v znanstveni medicinski vedi danes samo neki postranski činitelj; nasprotno je kri za marsikatero bolezen zelo važno sredstvo, da bolezen ugotovimo, spremembe v krvi pa so velike važnosti za zdravlje. Proučevanje krvi je danes že cela znanost zase in marsikdo bi se čudil, ko bi vedel, kaj se da vse ugotoviti iz krvne slike.

V prvi vrsti si moramo biti na jasnem, kaj je kri in kaj je v krvi. Kar vidimo s prostim očesom, je bora malo: vidimo neko barvo, ki ima celo ime krvavordeča barva; potem, da se kri strdi, to je, da na dnu nastane neka strjena masa, nad njo pa — kdor to opazuje v steklenici — rumena tekočina. So slučajji, da se kri sploh ne strdi, pač pa menja svojo barvo in postane čisto temno-črna (na primer pri vraničnem pričaju).

Če pa vzamemo kapljico krvi in jo primerno razredčimo ter postavimo pod mikroskop (drobnogled), vidimo mnogo več. Tu hočemo opisati samo nekaj stvari, ki jih vidimo pri popolnoma zdravi živali. V glavnem vidimo pod mikroskopom najprej majhna okrogla, na dveh nasprotnih straneh vrta telesa; to so rdeča krvna telesa. Imenujejo se sicer rdeča, v resnici pa so rumenkasto-zelena. Sebe, če jih je veliko naloženih eno na drugo, dajo rdečo barvo. Okroglo obliko imajo samo krvna telesa sesalcev, toraj vseh domačih živali razen perutnine. Ta pa ima rdeča krvna telesa jajčaste (ovalne) oblike. Rdeča krvna telesa so zelo majhna. Merijo le kakih 5—7 tisočink milimetra in jih moremo videti le pod povečevalnim aparatom, ki poveča okrog tisočkrat. Če torej vemo, kako so majhna, potem si že lahko mislimo, da jih je v krvi neznansko veliko. Tako jih je na primer pri človeku v enem kubičnem milimetru približno pet milijonov, pri psu 6 in pol milijona, pri prašiču 6—8 milijonov, pri govedu 6—8 milijonov. V rdečih krvnih telescih imamo še posebno barvilo, imenovano hemoglobin.

Poleg rdečih imamo pa še bela krvna telesa, ki so deloma manjša, deloma večja od rdečih. V krvi pa jih je mnogo manj kot rdečih, na primer pri govedu samo 7—9 tisoč v enem kubičnem milimetru. Kljub temu razmeroma majhnem številu pa imajo važno vlogo pri živalskih kugah. Njihova oblika je okrogla, barve nimajo. Tretje vrste telesa pa so krvne ploščice. Vse to pa plava v tekočini, ki jo imenujemo krvna plazma. Če pustimo, da se vsi ti deli sesedejo na dno, ostane še tekočina, imenovana serum. To tekočino pa poznamo vsi, ker jo uporabljajo pri cepljenju živali.

Ne bo nam težko uganiti, da imajo večje spre-

se samoodgovornost industrije vedno bolj izgradi in opremi še z večjimi pooblastili. Führer z zadovoljstvom opazuje, kako prinaša naša industrija iz samega sebe vedno večje storitve. Zahvale Reicha bodo nekoč deležni tisti, ki širokogrudno in z največjimi žrtvami nesebično služijo našim velikim oboroževalnim nalogam.

membe v krvnem sestavu tudi hude posledice za zdravje živali. Živnozdravniška veda pozna celo vrsto hudih, celo smrtnih obolenj. Često je prvotni vzrok zagoneten, pri drugih slučajji pa vemo, kaj je vzrok, da obolijo krvna telesa in potem celo živalsko telo. Med te spada tudi piroplazmoza pri govedih (sajovka, krvomočnost). Povzroča jo majhni zajedalec, ki ga imenujemo »Piroplasma bovis« iz vrste Babesia. Zajedalec (parazit) je zelo majhen, meri približno 1—3 tisočinke milimetra.

Živi vedno v rdečih krvnih telescih. Vidimo ga pod mikroskopom že v nebarnem stanju. Lepše pa ga vidimo, če krvna telesa s parazitom po-barvamo. Navadno opazimo, da sta često dva parazita skupaj zraščena in se dotikata na ožjem koncu, včasih pa vidimo tudi samo enega. Oblika zajedalca je podobna hruški, je pa tudi okrogla. Če upoštevamo še razne oblike pri razvoju parazita, vidimo, da mora biti strokovnjak v tem dobro podkován, da bolezen spozna, sicer zmote niso izključene.

Piroplazmoza se pojavlja največ v vročih, tropičnih krajih. Pozneje pa so ugotovili, da se pojavlja v Evropi in tudi pri nas. Vendar pa ne povsod. Kjer so živali stalno v hlevu, ni piroplazmove, kjer pa jih gonijo na pašo in v krajih z večjo vlago ali z grmičevjem, pa je bolezen prav pogosta. V takih krajih namreč najbolje uspevajo vsem znani klopi ali »ceki« (v naših krajih klop imenovan Ixodes ricinus).

Kaj pa imajo klopi opraviti s sajovko? Se prav veliko! Bolezen se ne prenaša naravnost od živali na žival, kot pri drugih kužnih boleznih, temveč jo prenaša vedno posredovalec in ta posredovalec je plok. V njem preživi piroplazma del svojega življenja in klop jo s svojimi vbodi prenese na drugo žival. Približno 14 dni potem ko je žival prišla na pašo, se pojavijo slučajji, potem drugi, tretji itd.

Znaki bolezni: Kot pri večini kužnih bolezni, se začne bolezen z visoko vročino. Od okužbe živali do vročine, to je v tako imenovani inkubacijski dobi, ne opazimo ničesar. Vročini sledijo znaki velike utrujenosti, srce bije hitreje. Temperatura se drži na višini 40—42 stopinj Celzija nekoliko dni, potem pa začne padati in postane zopet normalna.

Blato izločajo živali v začetku bolj počasi, pozneje pa dobijo drisko, blato je pomešano s sluzom ali pa s krvjo.

Kar je dalo tej bolezni ime (krvomočnost), je pa rdečkasta do črnordeča voda (scahnica, urin). Kri sama pa je svetlejša barve, število telesc je znatno manjše.

V hudih, akutnih slučajjih oslabe živali že po nekaj dneh tako močno, da samo leže, stokajo in težko dihaajo. Telesna toplota naglo pada in ko pade na ca. 36—35 stopinj Celzija, žival pogine. V lažjih slučajjih pa zgine vročina v prvem tednu bolezni, žival začne jesti, voda dobi zopet normalno barvo. Vendar pa tudi v takih slučajjih živali ozdravijo popolnoma šele po tednih ali mesecih. Razen teh dveh oblik imamo še tretjo, to kronično obliko. Ime že samo pove, da v tem slučaju bolezen dalj časa traja in shušane živali potrebujejo precej dolgo, da si opomorejo do prejšnjega stanja. Mlade živali so bolj odporne kot starejše.

Po teh podatkih in znakih že lahko sumimo, za kakšno kugo je žival obolela. Bolj važno pa je, kako živino obvarujemo pred okuženjem in kaj se da z zdravljenjem doseči. Gospodarska škoda je v vsakem slučaju precejšnja, pa naj žival samo oboli in se popravi, še hušja pa je, če žival po-

Voz naj ne bo preobložen!

Pri spravljanju žetve na vozovih se še vedno dogajajo nesreče. Na slabih cestah, pri neenakomernih vpregah in preplašenju konj se je prevrgel že marsikateri, s kmetijskimi pridelki naložen voz. Čeprav je razumljivo, da ljudje, ki so ves dan po njivah ali travnikih pridno delali, zvečer pri odhodu domov radi posedajo na nato-vorjene vozove, ni to priporočljivo. Nevarnost je namreč v tem, da se prevrne voz, ljudje pa pa-

dejo pod kolesa. To je neka 29-letna kmetica izkusila na lastni koži, ker so ji pobegnili voli, voz jo je pa vrgel pod kolesa ter težko poškodoval. Zlomila si je hrbtenico ter več reber. Zato je na mestu, da vlada pri prevažanju kmetijskih pridelkov največja previdnost. Bolje je biti previden, predno nastopi neugoda, nego pozneje iskati zdravniško pomoč.

ne. V vsakem, tudi najblažjem slučaju moramo računati s tem, da žival močno shujša, da se manjša in spremeni količina mleka in da je nepoobna za delo več tednov ali celo več mesecev.

Proti piroplazmovi imamo več zdravil, ki so prav dobra. Ker pa zdravljenje ni čisto enostavno, je treba prepustiti živino zdravniku. Zato tudi nima smisla, da bi tu zdravila imenoma naštevati.

Važno pa je, da napravimo vse potrebno, da se žival sploh ne okuži s paraziti piroplazmove. Ker se piroplazmova ne prenaša od živali na žival, temveč so tu vmes klopi, mora biti naša prva skrb, da odstranimo klope. Odstranjujemo jih z roko ali s krtačo za čiščenje goved. Vse klope moramo takoj vreči v ogenj. Boljši učinek dosežemo na ta način, da goveda umivamo z raznimi sredstvi, ki uničujejo klope. V krajih, kjer se piroplazmova stalno pojavlja, imajo posebne kopeli za zatiranje klopi in s tem tudi piroplazmove. Dobro sredstvo je tudi, da se drži goveda v hlevih, kar je pa čisto neizvedljivo in negospodarsko. Končno pa moramo klope uničevati tudi na okuženih pašnikih, ki jih po načrtu obdelujemo. Če že detelja uničuje klope. Tudi požiganje travnikov v poznih pomladih jih uničuje. Uničujemo jih tudi, če na okužene pašnike 12 do 13 mesecev ne gremo nobene goveje živine; v tem času morajo klopi poginiti pri nas.

GOSPODARSKE VESTI

× **Priprave Slovaške za žetev in mlačvo.** Na Slovaškem pripravljajo vse za bodočo žetev in mlačvo. Za mlačvo veljajo isti predpisi kakor lani. Ukrepi glede umejitve uporabe električne sile za mlatenje letos niso v veljavi.

× **Pridelovanje tobaka na Madžarskem.** Pridelava tobaka je v zadnjih letih vrgla 140 centov na hektar napram 120 centom pred prvo svetovno vojno. Zvišanje pridelka je doseženo po zaslugi madžarske tobačne reže, ki si prizadeva izboljšati in povečati pridelek in je nedavno izdala odredbo, ki obvezuje večje posestnike zemljišč, da morajo najmanj 2 odst. svoje rodovitne zemlje določiti za gojitev tobaka.

× **Japonska letalska industrija.** Tekom lanskega leta so na Japonskem načelno preuredili letalsko industrijo. Medtem, ko je bila v prvih letih sedanje vojne japonska industrija usmerjena v glavnem na izdelovanje za vojno in trgovsko mornarico, se je sedaj vse to preusmerilo na produkcijo letal. Ustvarili so si centralno organizacijo »Zveza izdelovanja letal«, v kateri sta združeni obe dosedajni samostojni zvezi letalske industrije, ki sta ločeno izdelovali letala za mornarico in armado. Ta organizacija kontrolira sedaj 14 industrijskih skupin. Fabrikacija se vrši po najnovejših načinih. Po nekem najnovejšem zakonu mora vsaka tvrdka, ki izdeluje letala, nositi vso

odgovornost za izvedbo svojega načrta. Ta zakon je zajel 150 industrijskih podjetij. V ministrstvu za oborožitev deluje posvetovalni odbor, ki nadzoruje in dirigira produkcijo.

× **Izjave o dobičkih za leto 1943.** Obrtniki, ki imajo najmanj 12.000 RM letnih dohodkov v koledarskem letu 1943, morajo podati izjavo o oddaji dobička. Tozadevno izjavo je podati na tiskovini, ki jo bo dostavil Finanzamt. Hkrati je plačati predjem oddaje na dobiček. Predplačila bodo odmerjena po izjavah, ki so jih davčni obvezanci sami ugotovili. Čas, kdaj je ugoditi eni in drugi zahtevi, se bo določil v izvršilni odredbi, verjetno meseca julija t. l.

× **Naloge madžarske industrije.** Vodja industrijske zveze je podal zastopnikom tiska pregled o bodočih nalogah madžarske industrije. V svoji izjavi je naglasil, da je državno dirigiranje zasebnega gospodarstva za doseg najvišjih storitev neobhodno potrebno in za male države že radi tega važno, ker ne morejo brez načrtnega gospodarstva očuvati svoje gospodarske in politične svobode. V ostalem je ministrski komisar zajel naloge industrije kakor sledi: 1. Najožja kooperacija s pristojnimi državnimi uradi, ker le ti lahko dajo potrebne smernice in navodila, medtem, ko je izvršitev delo industrijske korporacije. 2. Zagotovitev višje produkcije, ki predstavlja predpogoj za poznejše gospodarske uspehe. 3. Ureditev delavskega vprašanja, ki je potrebno za neovirano produkcijo. 4. Pospeševanje nemško-madžarskega sodelovanja.

× **Romunija za svoje ribištvo.** Romunija je nabavila za šest milijonov lejev ribolovnih potrebščin. Od tega je nakupila v Nemčiji za 4,5 milijonov. V okviru pospeševalnega načrta za dvig ribolova, so za Transporte po Donavi naročili v Nemčiji 19 ribiških ladijskih enot. V doglednem času dobijo dva motorni ribiški ladji.

× **Zvišanje cen domačemu surovemu tobaku.** Urad za določanje cen se je sporazumno z vodstvom strankine pisarne odločil za 15% zvišanje cen domačim tobačnim izdelkom v surovem stanju. Izvedba se izvrši sporazumno z nemškim glavnim združenjem vrtnega gospodarstva. Komisar za določanje cen je izrazil upanje, da to povišanje cen surovemu tobaku ne bo uplivalo na cene tobačnim izdelkom.

× **Nova gospodarska politika Bolgarije.** Bolgarski trgovinski minister Vasilev je imel v bolgarskem radiu govor o gospodarski politiki nove vlade. Gospodarski položaj Bolgarije in vsakega posameznega Bolgara — tako je izjavil minister med drugim — je zelo težak, zlasti uradništvo nima spricho današnjega položaja vsaj do neke mere zadovoljivega obstoja. Treba bo torej globoko segajočih ukrepov, obsežnega načrta in stroge organizacije, vendar bo treba uvajati novo gospodarsko politiko previdno in polagoma.

Im Invasionsraum erbeutet

Eine von unseren Abwehrwaffen außer Gefecht gesetzte Karette. Interessiert untersuchen unsere Panzergrenadiere das feindliche Fahrzeug

ff-PK-Kriegsbericht Stollberg (Sch)

MALE VESTI

* **Führerjevoe čestitke Antonescu.** Führer je postal vodji romunske države maršalu Antonescu k njegovemu rojstnemu dnevu svoje brzojavne čestitke.

* **Führerjevoe čestitke Horthy-ju.** Führer je naslovil državnemu upravitelju Madžarske, Nikolaus von Horthy-ju, k njegovemu rojstnemu dnevu svoje brzojavne čestitke.

* **Imenovanje v našem ministru za vzgojo.** Reichsminister Rust je imenoval na položaj iz zdravstvenih oziror odstopivšega Ministerialdirigenta Heeringa, Ministerialdirigenta, Diplm. Ing. Himmeler-ja, voditeljem oddelka za poklicno izobrazbo.

* **Prva odlikovanja s častnim ščitom protektorata.** Nemški državni minister za Češko in Moravsko, ff-Obergruppenführer K. H. Frank, je prvič

Dr. F. J. Lukas:

Ausschnelden! Izrezati!

Deutsch für Erwachsene methodisch und praktisch (Nemščina za odrasle metodično in praktično)

6. STUNDE.

Einige Sprichwörter. — Nekaj pregovorov.

1. Eigenlob stinkt, fremdes Lob klingt.
2. Wie die Alten sungen, so zwitschern die Jungen.
3. Der Furchtsame erschrickt vor der Gefahr, der Feige in ihr, der Mutige nach ihr.
4. Der Stolz frühstückt mit dem Überfluß, speist zu Mittag mit der Armut und ißt zu Abend mit der Schande.
5. Das Geheimnis ist mein Sklave; entschlüpft es mir, bin ich der seinige.
6. Nichts ist elender als der Mann, der alles will und gar nichts kann.
7. Ehe wir wissen, was Leben sei, ist das Leben halb vorbei.

Samohvala smrdi, tuja hvala zveni.
Kakor so peli stari, tako cvrče mladi(či).
Bojazljivec se ustraši pred nevarnostjo strahopetec med njo, hrabri po njej.
Osabnost zajtrkuje z obiljem, obeduje s siromaštvom in večerja s sramoto.
Skrivnost (tajnost) je moja sužnja; če se mi zmuzne (mi uide), sem jaz njen suženj.
Nič ni bednejšega od moža, ki hoče vse in nič ne zna.
Se preden vemo, kaj je življenje, je življenje na pol (skoraj) minilo.

Nicht verwechseln! — Ne zamenjajte!

1. Der Band, die Bände — zvezek, enopič, zvezki, snopiči
2. das Band, die Bände — spona, okov, spone, okovi
3. das Band, die Bänder — trak, vrv, trakovi, vrvi
4. die Bank, die Bänke — klop, klopi
5. die Bank, die Banken — banka, banke
6. das Wort, die Wörter — (posamezna) beseda, (posamezne) besede
7. das Wort, die Worte — beseda (v stavku), besede (v stavku)
8. der Kunde, die Kunden — kupec, odjemalec, kupci, odjemalci
9. die Kunde (keine Mehrzahl) — vest, poročilo (v nemščini brez množine)
10. der Ort, die Orte — mesto, kraj — mesta, kraji
11. der Ort, die Örter — kraj, kraji
12. die Steuer, die Steuern — davek, davki
13. das Steuer (Steuerruder) — krmilo
14. der Erbe, die Erben — dedič, dediči
15. das Erbe (Erbchaft) — dediščina
16. der Zins, die Zinsen — obrest, obresti
17. der Zins (Miete) — najemnina
18. der Stift, die Stifte — klin, pisalo — klini, pisala

19. das Stift (Kloster) — samostan
20. das Tor, die Tore — vrata
21. der Tor, die Toren — bedak, norec, bedaki, norci
22. der Verdienst, die Verdienste — zaslužek, zaslužki
23. das Verdienst, die Verdienste — zasluga, zasluge

Einige unpersönliche Redensarten.

1. Es geschieht selten (es kommt selten vor), daß einer diese Straße verfehlt.
 2. Es kam so weit, daß sie sich scheiden ließen.
 3. Wie kommt es, daß sie heute dienstfrei sind?
 4. Wie gefällt es Ihnen hier?
 5. Es ist allgemein aufgefallen, daß Sie so schlecht aussehen.
 6. Es heißt, daß morgen der Gauleiter kommt.
 7. Es fehlt ihm an Mut, dies zu tun.
- Redkokdaj se zgodi (se pripeti), da kdo zgreši to cesto.
Prišlo je tako daleč, da sta se dala ločiti.
Kako to, da ste danes prosti službe?
Kako vam je všeč (vam ugaja) tukaj?
Vsem se je čudno zdelo (pri vseh je vzbujalo pozornost), da ste na oči slab.
Pravi jo, da pride futri Gauleiter.
Ni tako pogumen, da bi to storil.

o **Prebivalci zemeljskih brlogov.** V Severni Afriki še danes živijo nekateri narodi med razpoklinami skalovja v zemeljskih luknjah. Stanovanja v teh brlogih so baje priljubljena radi zaščite pred veliko vročino. Po cenitvah živi še danes 10.000 prebivalcev, kakor so živeli naši pradavni predniki po zemeljskih luknjah.

Nemška mladina

Mladina nemškega naroda je bila vedno nosilka novosti. Vsaka zdrava in dobra obnova je našla pri mladini dober in lep odmev. Koncem 19. stoletja so se ojačila nemška mladinska gibanja, ki so imela svojo zaslombo in izvor v mladinskih društvih, v gozdovniških skupinah (Pfadfindergruppen) ter v potovalnih krožkih. Te organizacije so gojile nemštvo, nemške ljudske pesmi, ljudske plesne itd., ustvarjale so pa tudi mladinska prenočišča ter omogočale mladini sicer skromna, zato pa vtisov in dogodkov polna potovanja. Vsemu temu je pa manjkalo enotnega, strunnega vodstva, ki bi vplivalo na celoten razvoj mladine v Reichu.

V to kroženje nemške mladine je posegla prva svetovna vojna, ki je zahtevala tudi od nje svoje žrtve. Navdušena je hitela pod zastave ter pokazala posebno dne 22. in 23. oktobra 1914 pri Langemark-u s svojim naskokom na angleške bojne črte med petjem pesmi Deutschlandlied, kakor tudi na vseh ostalih bojiščih, svoje junaštvo. Mnogo teh mladih sil je takrat žrtvovalo svoje življenje, da imenujemo samo letalskega junaka Richthofen-a, Walterja Flex-a, Gorch-a, Fock-a in druge. Za vojno službo takrat še premlada mladina je pa doživela doma veselje zmaga in trpljenje vojnih trdot. Tovarištvo na fronti in v domovini je utrdilo v mladih Nemcih občutek narodne povezanosti. Mladina je pa takrat skušala tudi bedo in pomanjkanje. Ta mladina je doživela zrušitev nemške države in nemškega naroda v jeseni leta 1918.

V povojni dobi nastopajoča mladinska gibanja so bila predvsem brez svetovno-nazornega prepričanja. Posledica je bila, da so takratni voditelji vodili veliki del nemškega naroda v napravo smer. Sele, ko je nastopil Adolf Hitler, se je mladina priznala, svojim občutkom odgovarjajoče, k njegovemu hotenju in delovanju. Strnjena je nosila svojo revolucionarno silo, ki ni bila prevratna, temveč izravnana v ustvarjajočo smer.

Bilo je leta 1925, ko je Adolf Hitler ustanovil organizacijo Hitlerjugend (Hitlerjeva mladina) z oddelki Jungvolk (najmlajši) ter Bund Deutscher Mädel (Zveza nemških deklet). Leta 1932 je to mladinsko gibanje tako naraslo, da je v Potsdamu prisegel Adolf Hitler-ju na desetletno mladim Nemcem in Nemk. Nekaj let pozneje je to mlado tovarištvo štel približno milijon članov širom

Nemčije. Danes stoji v njenih vrstah skoraj vsa nemška mladina.

Mladina dobiva v svojih odredih vse vrednote nacionalsocialističnega svetovnega nazora. Istočasno pa mora brezpogojno izpolnjevati vse dolžnosti, ki jih od nje zahteva bodoča služba narodu in državi. Za naraščaj nemškega naroda in narodnega voditeljstva bodočnosti skrbi poklicna izobrazba, dviganje storitev ter neprestana vzgoja in izbira odličnikov iz vrst najboljših.

Važnost mladine za bodočnost in obstoj Nemčije je dala nacionalsocialistični državi povod, da je uvrstila Hitlerjevo mladino kot državno mladino v svojo najvišjo oblastno področje in upravo. Z zakonom z dne 1. decembra 1936 je bil Reichsjugendführer der Hitlerjugend imenovan Jugendführer des Deutschen Reiches.

Vstop v Hitlerjugend je prostovoljen, ne da bi se koga sililo. Po štiriletnem članstvu se po popolni uveljavi in pripravljenosti sprejme v stranko NSDAP in njene odrede in sicer fante z 18. in dekleta z 21. letom.

Dekleta med 17. in 21. letom se zajamejo v posebnih organizacijah, ki odgovarjajo njihovemu bistvu in starosti. Gre za BDM. Werk Glaube und Schönheit (vera in lepota).

Hitlerjugend je razdeljena v 33 prodročij, v takozvane Gebiete.

Nacionalsocialistična država skrbi na vsestranski način za življenske pravice mladine v nacionalsocialističnem smislu. To se vrši potom izobrazbe od ljudske do visokih šol, nadalje potom strokovne in poklicne izobrazbe, potom političnega šolanja bodočega državljana kot nosilca naroda ter končno tudi potom obvezne delovne službe in službe pri vojaki.

Pri tem je omeniti zakon o zaščiti mladine z dne 30. aprila 1938, ki ima sledeči predgovor:

»Zaščita mladine je zaščita ljudstva. Vzgojiti vse mladoletne v duševno telesno zdrave sonarodnjake je potreba naroda in nacionalsocialistična dolžnost. Dolžnost vlade Reicha je, da nudi nemški mladini zaščito in jo pospešuje, da dviguje na ta način njene storitve. Tem ciljem služi uresničanje sledečih načelnih misli: Delo otrok je načelno prepovedano. Mladoletne štiti določitev delovnega časa, prepoved nočnega dela ter prepoved prekomernega napora. Prosti čas, ki je potreben mladoletnim za telesno usposobljenost, za odlikovanje osebnosti ter državno politično vzgojo, se jim mora omogočiti in osigurati.«

podelil na dan druge obletnice smrti zastopajočega Reichsprotektorja Obergeruppenführerja Reinhard Heydricha-a ustanovljeno odlikovanje »Ehrendchild des Protektorats Böhmen und Mähren mit dem Herzog-Wenzel-Adler« (častni ščit protektorata Češke in Moravske z orlom vojvode Vavla). Frank je pri tej priložnosti odlikovancem med drugim spregovoril, da Češka in Moravska ne bo obstojala brez Reicha, Reich pa ne bo obstojal brez Češke in Moravske.

* Ne izpostavljajte otrok zopetni letalski nevarnosti! So slučaj, da se matere, ki so radi letalske nevarnosti s svojimi otroki zapustile mesta in industrijske kraje ter se preselile na varno podeželje, zopet selijo nazaj v mesta. To se zgodi v mnemju, da nevarnost menda le ni velika, poleg tega jih vleče domotožje nazaj v mesto, kjer je življenje bolj udobno. V interesu varnosti in zdravja otrok je, da se matere s svojimi malčki ne selijo nazaj v mesta. Varnost in zdravje otrok je gotovo bolj važno, kakor morebitno pomanjkanje frizerke, kinematografa, kavarne in podobnih mestnih ureditev, ki jih matere na kmetih morda pogrešajo.

* Zopet nevarna ročna granata. Igrajoči se otroci so pri Bad Neuhausu našli ročno granato, ki je eksplodirala ter ranila pet otrok. Dva sta težko ranjena, trije pa so dobili lažje poškodbe.

* Apel Ortsgruppenführerjev in Bürgermeister Kreisa Pettau. 13. junija je na velikem apelu vseh Ortsgruppenführerjev Kreisa Pettau govoril Kreisleiter Bauer ter velepotezno določil smernice za nadaljnje politično delovanje. Pri tem je hvaležno ugotovil, da so storitve v Kreisu v vsakem oziru v porastu ter zahteval še večjo vpostavo vseh.

* Unterbüheln ima Dorimaschinenhalle. V občini Unterbüheln, Kreis Pettau, so na glavnostni način izročili novo urejeno Dorimaschinenhalle

zelo različno porazdeljen. Za južne kraje Reicha n. pr. je poletni dan v tem prehodnem času le 15½ ure dolg. Nasprotno imajo skrajno severno ležeče pokrajine ob letem času kar 17½ ure dolge dni. Razlika med jugom in severom že sedanje Velike Nemčije je torej dve uri v dolgotrajni poletnih dni. Dan se pričinja očitno in na splošno krajšati še le s pričetkom julija.

* Vsaka poštna pošiljka mora imeti Postleitzahl. Pojavili so se dvomi, če je na poštah pošiljkah, ki so namenjene za promet v lastnem poštnem okolišju, potrebna navedba številke Postleitzahl. O tem je spregovorilo sedaj poštno ministrstvo, ki pravi, da je navedba imenovane številke potrebna na vseh poštah pošiljkah, torej tudi na istih, ki ostanejo v kraju odpošiljatelja.

* Poenostavljenje štetja besed pri brzojavljenu. Poštna uprava je poenostavila štetje besed pri oddaji brzojavk. Pri tem se v številkah pisane datume, ki se pišejo sicer ločeno, združijo iz pet znakov v eno besedo. Pri tem se šteje prekomerne znake zopet kot besede. Piko, vejico ali podčrto se šteje kot znak. Tako se mora na primer datum 12. 12. 1944 zaračunati kot dve besedi.

* Živilske nakaznice v 64. dodelilni periodi. Obroki živil, ki veljajo v tekoči dodelilni periodi, veljajo z nižje navedenimi izjemami tudi v 64. periodi, ki teče od 26. junija do 23. julija 1944. Izdaja 100 g mesne masti na Reichsfettkarte in karte inozemskih delavcev tokrat odpadejo. Izravnava se izvrši v okviru nespremenjenega skupnega obroka masti z zvišanjem masla, margarine in olja, in sicer dobijo potrošniki nad 14 let in imejitelji Reichsfettkart SV 3 in SV 5 100 g margarine več, medtem ko dobijo potrošniki do 14 let ter imejitelji Reichsfettkart SV 2, SV 4 in SV 6 100 g masla več. Imejitelji Reichsfettkart SV 1 dobijo 50 g olja in 40 g margarine več. Dodatki svinjske masti za delavce težkih del se zvišajo zopet na 250 g, za delavce pri najtežjih delih pa na 1000 g.

* Vzorna oddaja mleka v Kreisu Pettau. Junija lanskega leta je mlekarja v Pettau-u dobila dnevno komaj kakih 1700 litrov mleka v svrhu uporabe in predelave. Letos junija je pa oddaja dosegla 10.000 litrov dnevno. Nekega dne je znašala celo 11.000 litrov. Vsi merodajni činitelji si pa prizadevajo, da bi oddaja dosegla 12.000 litrov. Kakor v pogledu mleka, tako je Kreis Pettau tudi pri oddaji drugih pridelkov v stalnem dvigu in porastu.

* Ukinitve nedeljskih D- in brzih vlakov. Počenši z 18. junijem 1944 so na progah Reicha in protektorata ter generalnega guvernerata ukiniteli večino desodanjih dnevnih D- in brzih vlakov. To ne velja za SFR-vlake, ki opravljajo promet dopustnikov iz front ter za posamezne D-vlake, ki imajo priključitev v inozemstvo. Lokomotive in osebje, ki se na ta način prištedi, vpostavlja za tovarni promet.

* O zamujenih povratnih voznih na železnicih. Po obstoječih železniških predpisih smatrajo železniški organi potnike, ki tekom štirih dneh, dokler traja njihova povratna vozna karta, ne zaključijo svojega potovanja, kakor da so brez voznega listka. V takih primerih morajo potem plačati dvojno vožno ceno za progo, ki so jo prepotovali po 24. uri po poteku povratnega voznega listka. Radi letalskih napadov se pa večkrat pripeti, da zadrži oviranje železniškega prometa brez njihove krivde dalje časa na potovanju kakor štiri dni. Sedaj je Reichsbahn odredila, da se v takih primerih opusti dodatna doplačila, če so letalski napadi povzročili izostanek ali zamudo vlakov.

* Nova angleška zažigalna bomba. V zadnjem času mečejo Angleži neko novo zažigalno bombo, ki je 13 kg teža. Podobna je zažigalni bombi, ki tehta 14 kg in jo poznamo kot žvepleno bombo. Razlikuje se od poslednje za napravo za dirganje, obstoječo iz padala, ki je 53 cm dolgo in meri 13,5 cm v premeru. Ko ta bomba udari ob trd predmet, se vname termit, ki se nahaja v štiri literski količini kot tekočina, slična bencinu, nakar udari iz bombe 3 do 5 metrov dolg plamen. Pri tem je vročina tako silna, da se, dokler gori, nikdo ne more približati. Gasilci tedaj lahko samo preprečujejo razširjenje ognja na prostore nad in pod bombo ter po straneh. Ko je na zgorela vsa vsebina bombe, je možno pobijanje požara v celoti.

* Pomanjkanje kmetijskih delavcev v Angliji. Londonski Daily Herald toži pod naslovom »Invazija ogroža angleško žetev« glede pomanjkanja delavskih sil na kmetih.

svojem namenu. V strojni lopi je 60 kmetijskih strojev, ki bodo občini in njeni skupnosti velike koristi.

* Tja na tisto tiho domovanje. Naš rojak Anton Kowatschitsch, ki živi v Neumittelwalde, Kreis Groß-Wartenburg (Schlesien), nam poroča, da je preminul dne 9. junija 19letni Johann Lopatitsch v bolnišnici v Breslau-u. Svojci so pokojnika pokopali v njegovem rojstnem kraju Munkendorf (Kreis Rann).

* Istočasnost starih in novih koledarjev. Tudi za vsakdanjo uporabo zanimivo utegne biti primerjanje podatkov iz starih koledarjev z novjšimi. Na primer: Koledar iz l. 1933 se je z letošnjim istodnevno pričel še le s 1. marcem in je imel ob istih dneh tri božične praznike kakor jih bomo imeli letos. L. 1868 (torej pred 76 leti) je bil mlaj 20. junija, kakor tudi letos. Razlika je le v dnevu: tedaj je bil 20. junij na soboto, letos pa je padel na torek. Slučnih primerov je še več, treba jih je samo — poiskati. Tudi sicer je pregled starih koledarjev in pratik zelo zanimiv in poučen tudi še za današnje čase. Prvi koledar je bil nastanjen l. 1447, torej bo kmalu 500 letnica.

* Ljudsko gibanje v Marburgu. V prvi polovici junija je bilo Standesamtu prijavljenih: 53 rojstev (zadnjič 48), od teh 29 dečkov (zadnjič 24) in 24 deklic (zadnjič istotako). Smrtnih slučajev je bilo to pot samo 36 (zadnjič 44), od teh 19 moških (zadnjič 31) in 17 žensk (zadnjič 13). Pri Standesamtu sklenjenih porok je bilo 21 (zadnjič 34).

* Dolgost dni v poletnem času. Navadno se dolgost dneve svetlobe preko poletja šteje s trajanjem 16 in pol ure (ostanek do 24 ur dolžine dneva se šteje na nočni čas). To štetje pa ni povsem točno. Prava dolgost poletnih dni se ravna po oddaljenosti krajev od severa in seveda od dne do dne. Z sedanji obseg Reicha je tozadevno

Ob prehodu v astronomsko poletje

* **Novi uradni razglasti, zadevajoč Spodnje Štajersko.** Izšla je 12. številka lista »Verordnungs- und Amtsblatt des Chefs der Zivilverwaltung in der Untersteiermark«, ki objavlja sledeče: 1. Deseti razglas o zajetju mladeničev za vojaško službo na Spodnjem Štajerskem. 2. Določba o političnem dopustu uradnikov, nameščencev in delavcev v javnih službah za dopustno leto 1944. 3. Odredba o izvedbi deželskega naseljenega postopanja na Spodnjem Štajerskem. 4. Določba o gospodarjenju s prehranjevalnimi in krmilnimi sredstvi na mikrobiološki podlagi. 5. Določba o gospodarjenju s ranim jedilnim krompirjem. 6. Določba o pooblaščenca za prehrano in kmetijstvo. 7. Odlok, zadevajoč karte za dopustnike. 8. Razglas o izvajanju delovanja merilnih inženjerjev na Spodnjem Štajerskem. 9. Odlok, zadevajoč statične izkušnje dovoljenju podvrženih stavbnih načrtov. 10. Odlok, zadevajoč podaljšanja veljavnosti pasjih davčnih mark. 11. Odlok, zadevajoč ločanje otroških vrtnaric. 12. Razglas o uradnih dnehi pri merilnem uradu v Gonobitzu.

* **Čuvajte zobčasta kolesa.** Kar pride med robe koles, se zmelje in zdrobi. To je znano. Da se lahko tudi po naključju pride med kolesje, ni nič novega. Radi tega zahtevajo predpisi o zavarovanju zoper neizgube, ki jih izdajajo stanovske zadruge, da se zobčasta kolesa opremljena s primernimi zaščitnimi napravami. Tam, kjer takih naprav še ne bi bilo, je v interesu delovnih moči, ki jih prav posebno v vojnem času nujno potrebujemo, da se jih namesti. Delavstvo pa mora po podjetjih vedno in povsod paziti, da ne postane žrtev nezgod.

* **Brončasta zapona za mornarje podmornic.** Vrhovni poveljnik nemške vojne mornarice je ustanovil zaponi za mornarje podmornic, takozvano U-Boot-Frontspange. Ta odlikovanja bodo podeljevali po nalogu vrhovnega poveljstva vojne mornarice šefi posameznih flotil v znak stalnega trdega službovanja v vpostavi z podmornicami. Odlikovalo se bo tudi padle in umrle.

* **Zenske kot diplomirane gozdarke.** Reichsforstmeister je na razna vprašanja o možnosti študija žensk in pripravljanja za višjo gozdarsko službo, izdal odlok ter razložil, da ženske sicer ne morejo stopiti v višjo gozdarsko službo, na razpolago jim je pa študij gozdarstva, ki jim odpira možnosti za gotove službe. S položajno visokošolske zaključne izkušnje si pridobijo akademsko stopnjo »Diplomforstwirt«, na podlagi dodatnega absolviranja tehniških semestrov ter dodatnega izpita pa akademsko stopnjo »Diplomforst-Ingenieur«.

* **Zenske kot prometniki.** V nekem šolskem taborišču naše železniške uprave je dovršilo trideset žensk učni tečaj za prometnike. Gre večinoma za ženske iz Gau-ov Steiermark, Kärnten in Salzburg, ki so se uveljavile že v nižjih železniških službah. Sedaj se morajo te ženske uveljaviti še v tromesečnem poskusnem službovanju, nakar se jih podvrže še eni izkušnji in šele nato bodo imenovane prometnikom.

* **Trgovine živil nimajo počitnic.** Od merodajne strani se razglasa, da se bo tudi letos v smislu obstoječih predpisov lahko začasno do 14 dni zaprlo trgovine na drobno, in sicer samo v izjemnih primerih, kakor na primer v slučaju bolezni, ali pa če ni možno dobiti namestnika. Začasno zapiranje trgovin z živili na drobno, prodajalen kruha, mesarij in trgovin z več kakor petimi zaposlenimi osebami, pa sploh ni možno. Zapiranje trgovin radi podjetniških počitnic tudi ni dovoljeno.

* **Važno za pastirje in otroke, ki pasejo živino!** 15-letna hčerka posestnika Haidenhoflerja v Almu, občina Hohenau pri Passailu, je pasla kravo ter si pri tem zavezala vrv, na kateri je držala kravo, okrog vratu. Na enkrat se je pa krava ustrašila ter začela bežati. Razume se, da je pri tem vlekla po tleh nesrečno in neprevidno deklico, ki je vpila na pomoč. Ko so domačini prihiteli, je bilo žal že prepozno. Deklica je bila že mrtva. Iz nesreče je razvidna stara izkušnja, da se pri čuvanju živine na vrvi ne sme iste nikdar oviti okrog roke, še manj pa okrog vratu.

* **Pilnski generator na premogovni prah.** Španski list »Arriba« poroča, da je neki španski izumitelj sestavil in izdelal pilnski generator za avtomobile, ki ga kurijo z premogovnim prahom. Aparat je dobil ime »Gassan« ter deluje tako hitro, da se že v petnajstih sekundah lahko črpa plin. Uporabljen premogovni prah zapušča prav malo pepela, tako da je generator treba čistiti komaj vsakih štirinajstih dni. Če se uporablja moker premogovni prah za kurjavo, ni to nikakš-

Kakor splošno znano, štejemo meteorološko za začetek junija k poletju. Astronomsko pa poletje pričeneja še le 22. junija (točneje 21. junija ob 23. uri). Od 22. marca pa do 22. junija vzhaja in zahaja sonce vedno bližje severu, torej vzhaja vedno bolj zgodaj in zahaja vedno kasneje ter doseže na nebu vsak dan večjo višino. Z daljšanjem dnevnih lokov sonca se dnevi daljšajo, z nočnimi loki pa noči krajšajo. O kresu se sončni vzhod in zahod najbolj približa severni točki zemlje. Ta dan sonce najbolj zgodaj vzhaja in najpozneje zahaja. Najdaljši dan, najkrajša noč — začetek astronomskega poletja.

Dejansko se ta prehod od spomladi na astronomsko poletje le malokdaj občuti v razliki oziroma zvišanju toplote. Mesec junij je že od nekdaj vremensko na glasu kot najbolj nezanesljiv in to zlasti v zadnji tretjini, v katero spada naš prehod na astronomsko poletje. To stanje navadno traja tja do konca prve tretjine meseca julija.

na ovira, kar omogoča, da vzame avtomobil tudi večje gonilne snovi seboj.

* **Plenjenje se kaznuje s smrtno kaznijo.** Pri tem je mišljeno v prvi vrsti plenjenje v po bombah poškodovanih stanovanjih itd. Oblasti postopajo v takih primerih tako strogo, da je smatrati prisvojitve vsake tuje najmanjše stvari za hudo delstvo, ki se likvidira s smrtjo.

* **Šest let težke ječe za zločin zoper pravost.** Landesgericht Graz je obsodil na šest let težke ječe 57-letnega pletarja Peter Koch-a iz Deutschlandsberga radi zločina zoper pravost. Koch je izvršil težko hudo delstvo posilstva in zlorabe nekega 11-letnega dekleta.

* **Težka ječa za ponarejanje vina.** Pred sodiščem v Koblenz-u se je zagovarjal vinogradnik in vinski trgovec, ki je v letih 1935. do 1940. v večjem obsegu ponarejal vina. Dodajal mu je vino od tropin, ga sladkal in tako malo vredna vina spravil v promet. Ni čuda, da so mu take kupčije v šestih letih njegovo premoženje, vredno 48 tisoč RM, desetkratno zvišale. Samo leta 1940. je neki trdki dobavil 136 tisoč litrov vina, kateremu je dodal 42.000 litrov vina, ki ga je prešal iz vinskih tropin. Na lastno roko izboljšana in popravljena vina je prodajal kot vino »poznega trgatev«, prodajal pa je tudi vina z lažljivimi navdabi mlitnikov. Za vsa ta dela ga je sodišče kaznovalo na tri leta težke ječe in 50.000 RM denarne kazni. Razen tega mu je oblastveno prepovedano za dobo petih let vršiti obrt vinskega trgovca. Končno so mu zaplenili tudi še večje količine ponarejenega vina.

* **Kaznovan umor na zahtevo.** Sodišče v Leobnu je obsodilo 42-letnega Franza Kaisera na dve leti težke ječe, ker je ustrelil svojo nečakinjo, 24-letno Johann-o Gams, na njeno željo in zahtevo. Kaiser je prvotno trdil, da je Gamsova izvršila samomor, kar so pa sodni izvedenci ovrgli. Končno je priznal, da sta sklenila izvršiti skupen samomor radi bolezni. Nečakinja je imela s svojim stricem razmerje in sta živela v skupnem gospodinjstvu.

* **Težka ječa za lovsko tatvino.** Sodišče v Pettau-u je obsodilo 47-letnega zaščitenca nemške države, Johanna Drewenschek-a, iz Wolfganga in der Kollos, na 3 leta težke ječe, ker je izvršil lovsko tatvino s tem, da je v času, ko uživajo srne lovsko zaščito, ujel v nastavljene zanke najmanj 7 srn, od katerih so bile vsaj 4 breje. Drewenschek, ki je že desetkrat predkaznovan radi lovske tatvine in ropu ter je v ječi prebil že nad 12 let, je ta svoj zločin izvršil v poletju 1943 v nekem lovskem revirju v občini Monsberg. To hudo delstvo je izvršil, da bi s prodajanjem divjačine udobno živel. Dve ženi, ki sta Drewenscheku pri tem pomagali, sta bili obsojeni na 6 in na 3 mesece zapora. Razsodbo sodišča v Pettau-u je višja sodna oblast na vložen priziv obsojenca v celoti odobrila. V vojnem času predstavlja divjačina važen sestavni del ljudske prehrane in jo je zato treba čuvati, tudi če lovarstvo ni na višini, kakor v mirnem času. Prestopke se radi tega strogo kaznuje.

* **Smrtna kazen za zločin zoper pravost.** Izredno sodišče v Salzburgu je obsodilo na smrt 50-letnega Josefa Krimbacherja iz Mitterberghüttena, ker se je spozabil nad nekim sedemletnim dekletom na najgrši način. Obtoženec je bil radi zločina zoper pravost že predkaznovan ter je kot moralčno propadel tip predstavljal nevarnost za mladino.

Se le od tedaj dalje pa do približno 25. julija v naših krajih nastopa prava poletna vročina.

Poletni sončni povratek je bil znan in v veliki slavi tudi pri starih Germanih. Sonce je bilo njihov sončni bog Odin, ki je v tem času (o kresu) na svoji poti dosegel najvišjo točko na nebu. Kot v zavesti svoje zmage nad silami teme, je na tej poti nekoliko obstal in sicer radi svatbe z boginjo Fregjo. Na to proslavo so se vžigali veliki kresovi in ob njih so se obhajale tudi velike slavnosti.

V tem času nam (seveda le ob lepem vremenu) ponuja svoje najlepše, najsvetlejšje noči. In sicer tem lepše, čim bliže je pokrajina severu, kjer v tem času sploh zginijo prave noči. Pa tudi sicer je ta čas izmed vseh letnih časov najbolj v soglasju, v skladu z veličastvom vesolja. Sprejemanje kozmičnega izžarevanja zlasti s pravilnim dihanjem dosega v tem času svoj višek; človeški organizem se takorekoč prenapolni s tajnimi silami iz vesolja. —P.

* **Za Nemčijo sta padla.** V Trifailu so na časten način pokopali v boju zoper bandite padlega Sturm- in Gruppenführerja Wehrmannschafta Augusta Holeschek-a. — Posada nekega podjetja v Arndorfu pri Cilliju je spremlila na zadnji poti svojega voditelja podjetja v Deutschentalu, podpolkovnika izven službe, Bodo Fellingerja, ki je postal žrtev zahrbtnega umora boljševiskih banditov.

* **Železniška uprava za svoje železničarje.** Razen mnogih socialnih ureditev, ima nemška železniška uprava za zdravljenje zob svojim uslužbencem na razpolago potujočo zobozdravniško postajo, ki je urejena v nalašč v to svrhu izdelanem železniškem vagonu z vsemi sodobnimi napravami.

* **Odstranite nasipine pogorišč in postavite požarne stražarje.** Pri uničevanju požarov se večkrat pripeti, da smatrajo člani lastne zaščite požar za pogasjen, če ne vidijo nobenih plamenov več. S tem pa nevarnost požara še ni odstranjena. Pogasiti se mora namreč še plamene in raztrgati, razmetati in odstraniti vse nasipine pogorišč, da se ne more ničesar več videti. Pod podom, na balkoni in t.d. skrita ognjišča se čez nekoliko časa zopet lahko vnamejo in spremenijo v plamen, če ni požarnih straž. Taki plameni pa tvorijo podlago za nove velike požare. Mnogo je že bilo primerov, da so taki mali plameni končno uničili celo hišo. Podčrtati je, da se mora požarne straže ne samo dobro izbrati, temveč tudi opremiti z vsem potrebnim gasilnim orodjem, da lahko takoj nastopijo, če se pojavi potreba.

* **Draginja v Carigradu.** Odkar je izbruhnila vojna, so cene kruha poskočile za 300%, cene mesa za 500%. Tako poroča turško časopisje. Cene rižu so v istem času narasle za 558%, za mast pa za 455%.

* **Ameriški general je padel v Normandiji.** Prvi general, ki je vodil ameriške letalske padalske čete v Normandijo, je našel smrt, ker je njegovo letalo udarilo ob neko drevo. Pokopali so ga na licu smrti, omočenega v padalni plašč.

* **Poraz banditov.** Pri nekem prodiranju nemških čet v Bosni je bila razbita večja skupina banditov. Premagan sovražnik je pustil na bojišču 200 mrtvih.

* **Koliko dela je z izdelovanjem bombnika?** Na to vprašanje pojasnjuje švicarski list »Neue Berner Zeitung« sledeče: »Za izdelovanje 30-tonskega bombnika je potrebno 300.000 delovnih ur. Sestrelitev enega samega bombnika pomeni izgubo letne produkcije od kakih 120 delavcev. Če se pomisli, da izgubijo Amerikanci večkrat po 100 bombnikov na dan, je z vsako tako izgubo ameriško gospodarstvo izgubilo dotični dan 10.000 oboroževalnih delavcev. Ker rastejo te izgube iz dneva v dan, je jasno, da to ni malenkost za ameriško gospodarstvo, ki že itak občuti pomanjkanje delavstva.

* **Zdravljenje zobov v starem veku.** Plombiranje zobov so zdravniki opravljali že v prejšnjih časih. Znano je, da so Kitajci izdelovali zobne plombe iz smole in neugašenega apna, kar je bilo mešano z kokosovim oljem in je izgledalo kakor nekakšna zobna pasta po današnjih pojmihi. V poznejših stoletjih so izdelovali plombe iz zlata, svinca, voska itd. Pri starih Rimljanih je pa bila zobozdravniška veda že na precejšnji višini. Plombe so izdelovali že iz zlata.

TO IN ONO

Recept za napravo domačega mila

Najprej potrebujemo vsaj osem in pol litra mehke vode, najbolje: nastrežene deževnice. Če te nimamo, je dobra voda, ki je vsaj 20 minut vrela, ter se tako omehčala.

Nadalje potrebujemo štiri in pol litra čistega, presejanega bukovega pepela.

Potem moramo imeti še 33 dekagramov čiste, v gozdu nabrane smole, ki jo posušimo in nato drobno stolčemo. Smola naj bo čim bolj svetla, ker je od temne smole tudi milo temne barve. Če mogoče, je dobro, če pripravimo še par žlic terpeninovega olja, ki daje milu lep vonj (Terpentinovo milo!).

Prav tako moramo pripraviti 33 dekagramov navadne kuhinjske soli.

In končno, kar je najtežje dobiti: pripraviti si moramo en kilogram maščobe, bodisi da jo izkuhamo iz kosti potom enournega kuhanja, ali kakorkoli. Seveda moramo imeti en kilogram čiste, oziroma očiščene maščobe, da se bo vsa stvar prav izšla.

Ko imamo vse potrebne snovi pripravljene, stresemo najprej štiri in pol litra presejanega bukovega pepela v štiri in pol litra mehke vode ter to 20 minut pustimo vreči. Nato naj se ta zmes ohladi, pri čemer dobimo takozvani lug. Od tega luga vzamemo dva litra ter vanj zamešamo mast in pustimo oboje skupaj 24 ur stati. Med tem časom pa je treba zmes v posodi večkrat premešati, da se ne napravi na površini skorja.

Naslednji dan damo posodo s to zmesjo na štedilnik, pustimo, da zavre in nato stresemo v zmes še smolo (in zlijemo tudi terpenin, če ga imamo). To mešanico pustimo nekaj časa rahlo vreči in med tem ne mnogo mešati, da se ne de-

lajo pene. V drugem loncu smo medtem segreli vsaj še dva litra mehke ali omehčane vode, ki jo zdaj med kuhanjem počasi prilivamo tej, navadno gosti mešanici, in sicer tako dolgo, da postane vsa zmes enovita in kot med se cedeča. Ko dosežemo to gostoto, primešamo še sol, da se raztopi. Nato pa vzamemo posodo z milom takoj s štedilnika, jo pokrijemo, nato pa še ovijemo s kako odejo, da se le polagoma ohladi.

Medtem se v posodi loči milo od luga; lug se sesede na dnu, milo pa se strdi nad njim. Strjeno milo izrežemo iz posode, pri čemer pazimo, da strogo ločimo med milom in lugom.

Tako dobljeno milo zdevamo spet v čist lonec z dva litra mehke vode in pustimo, da se v njej razpusti in zavre. Doseči moramo spet medu slično gostoto. Nato zlijemo milo v plitvo posodo, kjer naj se ohladi, nakar ga razrežemo v primerno velike kose.

Tako sveže milo moramo dati še sušiti na suh kraj, kjer je stalno nekaj prepiha. Sušenje nad pečko ni priporočljivo, ker je tu navadno prevročje in presuho. Mila ne smemo pustiti, da bi se preveč izsušilo, ker postane v tem primeru trdo in temno. Marveč, ko je milo primerno suho, ga zavijmo in shranimo v primernem zabojčku.

Pri ravnanju z lugom moramo biti previdni, ker je zelo jedek! Če nam pade kapljica v oko, takoj izmijemo s surovim mlekom, ali pa z jajčnim beljakom, v sili tudi s čisto vodo. Če pade kapljica luga na obleko, takoj izperimo z vročo vodo, ker bi sicer lug na tem mestu prejedel tkanino. Za kuhanje luga in napravo misla uporabljamo le nepološčen pločevinast lonec.

KARPATSKO GOROVJE

V zadnjem času so se dogodki na južnem delu vzhodne fronte približali razrasku gorovja Karpatov, ki je že v prvi svetovni vojni tvorilo zaščitno črto avstro-ogrske fronte. Slabo prehodno ozemlje je takrat oviralo Rusom vdor na Madžarsko, povzročalo je pa tudi težave Rumunom, ki so leta 1916. stopili na stran takozvanih zaveznikov in napadli Avstro-Ogrsko in Nemčijo. Seveda je ta naravna obrambna črta pozneje nemškimi in avstro-ogrskim četam oteževala tudi operacije pri zopetnem zavojevanju izpraznjenih področij. Strateški pomen Karpatov se je najbolj izražal v zimskih bojih 1914-1915 radi izredno visokega snega in ostre zime.

Karpati so pogorje v Srednji Evropi in se vlečejo od Donave pri Bratislavi celih 1300 km daleč preko Banatskega gorovja, in sicer v obliki lo-ka, ki zapira madžarsko kotlino.

Karpatsko gorovje je v primeru z Alpami bolj enotne oblike. Skoraj povsod prevladuje značaj srednje visokega gorovja z najvišjimi vrhovi do 2000 m (najvišja točka je 2668 m), ki v letnem času sploh niso zasneženi. Klimatične razmere so kontinentalne. Zime so hude, poletja topla. Gorovje je obraščeno z drevjem do 1800 metrov visoko. V nižinah raste bukov, v višinah pa igličasto drevje. Nad 1800 metersko višino je alpsko rastlinstvo. V gozdovju, ki ne leži tik prometa, se najdejo še volkovi, medvedi in divje mačke. Kmetijstvo se nahaja le bolj v dolinah in kotlinah. Živinoreja je radi pomanjkanja pašnikov omejena bolj na južne dele Karpatov. Obljudenost je redka, prebivalstvo je še precej zaostalo. Bolj gosta naselja so v dolinah in kotlinah, kjer se nahajajo rudnine. Po narodnosti živijo v Karpatih večinoma Slovani, med katerimi so pomešani Madžari in tudi Nemci. Nemci so se posebno v slovaškem delu Karpatov naselili kot rudarji, živeli so pa do najnovejše vrnitve v Reich tudi v Karpatih, Bukovini in na Sedmoqraškem.

V Karpatih je Visoka Tatra z 2668 m najvišja gora. Vrh Lomnica meri 2634 m, Nizka Tatra ali Numbier 2045 m. Pomembni vrh je še Fatra Kriván z 1669 m. Fatro Kriván preseka reka Waag. Gorovje Pohana je visoko 1458, gorovje Vihorant pa 1398 m. Vsi ti vrhovi se nahajajo v osrednjem delu zahodnih Karpatov.

V vzhodnih ali sedmoqraških Karpatih štrli vrh Hoverla 2058 m visoko. Gorovje Rodna dosega 1800 do 2300 m. Preko tega dela Karpatov, ki so bogato obraščeni z bukvami in smrekami, teče več rek v prav vijugastih strugah. Nekatera

sedla so prehodna, so pa tudi doline, ki ne omogočajo prehoda. Železnici vodita preko sotesk Borgo in Ghime. Ves vzhodni del Karpatov je bolj slabo naseljen z izjemo kotline, po kateri se vije reka Maroš.

Južnokarpatsko gorovje ali Transilvanske Alpe, imajo svoj začetek zahodno od soteske Predeal, po kateri vodi železnica mimo romunskega kraljevega dvora Sinaja proti Bukarešti ter sega zapadno do Banatskega gorovja, kot nekakšno posebno gorovje, ki nima zveze z ostalimi deli Karpatov. Na jugu proti ravnini Valahaj pada gorovje nekoliko, na severu je strmo, kronšadtška in hateqška kotlina ga pa ločita od sedmoqraškega višavja. V kronšadtškem gorovju leži 2241 m visoka gora Kraljevi kamen in 2508 m visoka planina Omu. Južno od toqaraške kotline se dviga istoimensko gorovje z 2545 m visokim Negoijem. V višjih planjavah je alpsko gorsko ozemlje, kjer ne uspeva več drevje; tu so pašniki s pastirskimi kočami. Zahodno od tam se vleče gorovje z nekoliko nižjimi vrhovi v gorovje Cibin ter južno od slednjega do gorske proge Parang, ki teče preko Mandre ter dalje bolj jugozapadno segaajočo gorsko progo, in meri v Rategatu še 2506 m. Ta veriga gorovja se zaključuje pri globini Porta Orientalis, katero prereže železnica Budimpešta-Bukarešta od doline Temeš do doline Cerna. Dolina Cerna tvori mejo ali ločitev Karpatov od Banatskega gorovja v Banatu.

POLITIČNE BELEŽKE

□ Hacha Führer-ju. Državni predsednik protektorata Češke in Moravske je naslovil na Führerja sledečo brzojavko: »V uri, ko poskušajo plutokrati zahoda pripraviti pot boljševizmu v Evropo ter s tem resen napad na življenje našega kontinenta, vam češki narod ponovno zagotavlja skupno s svojo vlado vdano in zvestobo ter prosi Boža za blagoslov nemškega orožja.«

□ Največja stavka Mehike. V mehiških rudnikih in kovinski industriji, ki dela za ameriško oboroževanje, je bruhnila stavka delavstva in zajela 70 tisoč delavcev. Gre za največjo stavko po letu 1940.

□ Rastoča beda v Rimu. Kakor poroča milanski tisk, so v Rimu takoj po prihodu Anglo-Amerikancev poskočile cene za celih 40 %. Bonomi-

REDIN NEUES Pulver für Wuchs und Mästung der Schweine
REDIN, mit garantierterm Erfolg
Zentraldrogerie E. M. L. THOR
Marburg (Drau), Herrengasse 33

jeva vlada je radi tega povišala plače državnih nameščencev za 70 %. To povišanje pa nikakor ni izboljšalo položaja širših krogov prebivalstva. Na črni borzi trgujejo z živili tako živahno kot še nikdar poprej. Položaj je postal v Rimu kritičen tudi radi počasnega odmiranja preskrbe s tokom in z vodo. Razpoloženje rimskega prebivalstva je v znamenju obupa. Istočasno pa se vrše v Rimu orgije črncev v uniformah »zavezniških« vojakov. Tako je alžireki list »Liberté« opisal nek ogaben prizor posilstva, ki so ga zagrešili marokanski vojaki nad nekim 14-letnim rimskim dekletom.

□ Na civilne begunce streljajo kakor na zajce. Kakor poročajo nemški listi iz Vichyja, so ujeli nemški vojaki pretekli četrtek pri Caenu nekega kanadskega stotnika, ki je imel pri sebi zapisana povelja za njegovo divizijo pred pričetkom invazije. Med drugim so našli tudi povelje: »Refugies in waj will be shot or run over!« (Civilne begunce, ki so v napotje, je postreljati ali povoziti!) Nič čudnega torej ni, da so angleški lovci pri svojih poletih nad cestami v Normandiji brezobzirno streljali v francosko civilno prebivalstvo ali pa na vlake z begunci, ki so hiteli iz pekla invazijske fronte na varno. Anglo-Amerikanci so s svojimi bombniki najprej razbili stanovanjske hiše beguncev, nato pa so jih iz svojih letal še obstreljevali. Da Francozi sprito takega postopanja ne morejo niti najmanj čuvstvovati s svojimi »osvoboditelji«, je pač razumljivo.

□ Od banditov očiščeno ozemlje. Poglavniki Ante Pavelić in nemški poslanik SA-Obergruppenführer Siegfried Kasche sta obiskala področje, ki so ga očistili Titovih banditov. Poglavniki pri tem govorili prebivalcem in članom ustašev, ki so to ozemlje osvobodili ter naglasili, da je hrvaška zemlja bila vedno last hrvaškega naroda in da nikdar ne bo prišlo v roke Sovjetom.

□ Sprememba v angleški admiraliteti. Poveljniki domovinske mornarice je bil imenovan viceadmiral Sir Henry F. Moore. S tem je postal Moore naslednik dosedanjega poveljnika admiral Sira Bruce A. Frazerja.

□ »Nemci se bojujejo kakor besni.« Tako je označil boje Nemcev v Normandiji uradni govornik sovražnega glavnega stana.

□ Nova hrvaška oborožena sila. V Maksimirju pri Zagrebu so imeli veliko vojaško proslavo ob navzočnosti poglavnika in diplomatskega zbora, na kateri so imenovali ravnokar iz nemških dolvnjene hrvaške visokošolce praproščakom. Poglavnik sam je pri tem govoril ter naglasil, kako so ti mladi oficirji lahko ponosni, da so se šolali pri najboljših in najbolj hrabrih vojaki in izrazil up, da bodo rame ob rami z nemškimi vojaki dobojevali zmago.

Eier aus des Nachbarn Garten!

Manches Ei, was uns heute zuge-
teilt wird, hat ein Säurebäcker
pünktlich und zuverlässig im Rah-
men seiner Ablieferungs-pflicht für
uns abgegeben. Wir wollen uns
dieser Mühe dankbar erweisen und
jedes Ei nur dann verwenden,
wenn es wirklich gebraucht wird.
Wenn wir es erst in

Garantol
einlegen, dann hält es sich!

Zatemnitev od 26. junija do 2. julila od 22. do 4. ure

Wo war sie doch?
Wo ist sie nur?

Wo Deine Taschenlampe steckt,
such möglichst, eh Du angeeckt.
Denn wenn Du Schrammen erstmal hast,
Dann brauchst Du auch noch

Hansaplast

Pensionist, Untersteirer, Elektromechaniker, sucht ernste, Ehebekanntschaft mit einem ruhigen und gutherzigem Mädel oder Witwe von 30—45 J. alt, ohne Kinder. Zuschriften mit Lichtbild unter »Treues Herz 696« an den »Staj. Gospodars«, Marburg-Drau, 411-12

2 Benzin- und 2 Diesel-Motore, 5-6 PS, um 2000 RM zu verkaufen. S. Skerbinschek, Haidin 24, Pettau, 410-3

Intell. 32jährige Witwe, mit bravem 5jährigem Töchterchen, die gut kochen kann und sich in allen Hausarbeiten versteht, sucht Stelle als Wirtschafterin irgendwo am Lande. Werie Antworten bitte an die Adr.: Gabriela Petrowitsch, Marburg-Dr., Mellingerstraße 12-I, 406-5

Wer kann mir Auskunft über meine zwei Söhne: Anton, 14 Jahre und Johann Kolmanitsch, 11 Jahre alt, geben? Beide wohnhaft in Pickern Nr. 106 a, Post: Lembach. Vermißt ab Samstag, den 17. Juni 1944. Auskünfte an die Kriminal-Polizei, Marburg-Drau, Domgasse 4, 405-13

Tausche
Miethaus in Semlin - Kroatien - Jahresrente 200.000 Kuna, f. gleichwertigen Besitz in der Steiermark. Zuschrift, unter »Besitzwechsel« an die »M. Z.«, 399-2

Gurten für Weingarten-spritzen, à 1 RM verkauft Obran, Poberesch, Dammgasse 31, 402-3

Tausche
Stute mit Fohlen geg. Hengst, Wallach (Schnitz) oder Stute. — Franz Konsche - Rast, 403

Ältere Frau
wird zu zwei Personen mit kleinem Besitz am Lande gesucht. Leopold Löschnig, Radisel 48, Post: Schleinitz bei Marburg-Dr., 398-6

Gehilfin wird f. Damenschneiderei sofort aufgenommen. — Verpflegung im Hause. Aloisia Tarasin - Damenschneiderin, Willkomm 25 - Wachsenberg b. Marburg-Dr., 396-6

Suche einen Sänger, ledig, für eine Venezianer- u. Zirkularsäge. Derjenige aus Rann, der auf vorige Annonce geantwortet hat, bitte um genaue Adr. Albin Poklschek - Trifail, 707-6

Elektromotore - Dynamo, Gleichstrom 3-24 PS, sowie Kultivatoren (Vielfachgeräte) zu verkaufen. — Preis laut amtlicher Schätzung. — Wrbnak, Luttenberg, 395-3

Oglašujte!

In unfaßbarem Schmerz geben wir allen Verwandten, Freunden und Bekannten die traurige Nachricht vom Ableben unserer lieben

VLASTA

die uns am 13. Mai 1944, nach langem, geduldig ertragenem Leiden, kaum 9 Jahre alt, verlassen hat. Nun ruht sie unter den Blumen, die sie so sehr liebte.

Pirschenberg, Schwäbisch Gmünd, Vichelsdorf, Sprottau und Jastrebarsko, im Mai 1944. 721

Um den unvergeßlichen Liebling trauern die Familien:

FABRINZ, HOTKO und PSENITSCHNIK.

Wir geben allen Verwandten und Bekannten die traurige Nachricht, daß unser geliebter Neffe:

Anton Reitz

Panzer-Pionier

am 12. Mai 1944, im Südteil der Ostfront, im Alter von 20 Jahren gefallen ist.

Alle, die unseren Anton kannten, wissen, was wir verloren haben und werden unseren Schmerz verstehen.

Kleinbirken bei Tüffer, im Juni 1944. 726

THERESIA KOSCHETZ geb. REITZ, MARIA REITZ und JULIANE MLINAR geb. REITZ, Tanten, und JOHANN REITZ, Onkel.

Wir geben die traurige Nachricht, daß unser lieber Bruder, Onkel und Schwager

Paul Tikautz

Grenadier und ausgezeichnet mit dem E. K. II.

am 6. Mai 1944, für Führer und Vaterland im Süden der Ostfront gefallen ist.

Geburt, Seldorf, Radisel, Planitzen, Pulsgau, den 20. Juni 1944. 404

In tiefer Trauer:

MELCHIOR BRENZE, Bruder; KATHARINE und MARIA FERK, ROSALIE JAMNIKAR, Schwestern; ANTON und ANDREAS FERK und ANTON JAMNIKAR, Schwäger, und alle übrigen Verwandten,

Tieferschüttet erhielten wir die Nachricht, daß unser, über alles geliebter, unvergeßlicher Sohn, Bruder und Onkel

Daniel Knes

Jäger

am 14. Mai 1944, im 20. Lebensjahre, an der Ostfront den Heldentod fand.

An dem Grabe des fern seiner geliebten Heimat Ruhenden, weilen im Geiste

die trauernden Eltern: MATTHIAS u. MARIA KNES; Brüder: FRANZ, VINZENZ u. JOHANN; Schwestern: MARIA, ANNA u. ALBINA. 723

Rupprechts Kreis Biberach, den 12. Juni 1944.

Tief erschütterte uns die unerwartete Nachricht, daß unser lieber, herzensguter Sohn, Bruder, Schwager und Onkel

Ferdinand Rogler

Grenadier

an der Ostfront im blühenden Alter von 21 Jahren gefallen ist.

Nun ruht er fern von seinen Lieben und der Heimat in fremder Erde. Wir denken mit tiefstem Schmerz und Leid an unseren Unersetzlichen, Unvergeßlichen.

Dornberg, im Juni 1944. 719

In tiefster Trauer:

FRANZ und THERESIA KOGLER, Eltern; VINZENZ, d. Zt. im Felde, und FRANZ, Brüder; HELENE, Schwägerin, sowie alle übrigen Verwandten.

UPOŠTEVAJTE
PREDPIS
LETALSKE
ZASČITEI

Kaufmanns-Lehrling f. Gemischtwarenhandlung wird aufgenommen. Kost und Wohnung im Hause. Zuschr. unter »Mieftals« a. d. Verwaltung des »St. Gospodar« 661-6

Lehrjunge, kräftig, gesund, mit entsprechender Schulbildung wird sofort aufgenommen bei J. Langerschek, Gemischtwarenhandl. in Mahrenberg 97. 692-6

Fotograf Merchar, Rann (Sawel), benötigt Burschen oder Mädchen, welches Freude zum Fotografieren Handwerk u. d. Pflichtjahr beendet hat, in d. Dienst.

Zimmermann-Vorarbeiter, mittler. Alters, wünscht zw. Eine Bekanntschaft mit Frau oder Fräulein von 25 bis 35 J. Kind kein Hindernis. Antr. m. Lichtbild an die Verw. des »St. Gospodar«, unter »Sofortige Heirat«. 715-12

Fräulein mit etwas Vermögen, 45 Jahre alt, wünscht Ehebekanntschaft mit Herrn im Alter von 45—70 Jahren. Bevorzugt Eisenbahner — auch Pensionist! Anträge unter »Schöner Herbst« a. d. »M. Z.«, Marburg-Dr. 717-12

In der Ehe enttäuſchte Frau - 34 Jahre alt - ohne Kinder - wünscht Lebensgefährten bis 50 J. mit etwas Vermögen. 2 kleine Kinder kein Hindernis! Anträge erbeten an »347 Rohitsch-Sauerbrunn, Postlagernd«. 397-12

Tausche prima Klavierharmonika mit Register gegen gut erhaltene Diatonische, 3 Fach, 3 gestimmt. Anz. frag. bei Kotomai Ferdi — Cilli Unterkötting 85. 718-14

Abfälle Altpapier, Hadern, Schneiderabschnitte, Textilabfälle, Alteisen, Metall, Glasscher, kauft laufend jede Menge Alois Arbeiter, Marburg/Drau, Draugasse 5. 4

Suche einen Säger ledig für eine Venezianer- u. Zirkular-Säge. Demjenigen aus Rann, der auf vorige Annonce geschrieben hat, bitte um genaue Adresse. Albin Poklschek, Trifail. 707-6

Bandagen aller Art, sowie Prothesen erzeugt die altbekannte Firma **FRANZ BELA, Bandagist**, Marburg/Drau, Herrngasse 5.

Prothesen jeder Art — Leder — Leichtmetall! — Holz-orthopädische Apparate, Leibbinden, Gummistrümpfe erzeugt und liefert das führende Fachgeschäft **F. EGGER**, Bandagen und Orthopädie, Lieferant sämtlicher Krankenanstalten und Sozialinstitute, Marburg/Drau, Mellingerstr. 3.

Unser geliebter Sohn, Bruder und Onkel

Markus Baumann

Grenadier

ist am 18. März 1944, im Alter von 25 Jahren, an der Ostfront gefallen.

Krichenberg, Marburg-Dr., Wien, Agram, den 12. Juni 1944. 400

In tiefer Trauer:

JOSEF und **THERESIA BAUMANN**, Eltern; **RUDOLF**, Bruder; **MARIE GOLOB**, Schwägerin; **JULIANE MUROWEZ**, Tante, und alle übrigen Verwandten.

In Erwartung eines glücklichen Wiedersehens, erhielten wir die erschütternde Kunde, daß unser lieber Sohn

Vinzenz Zafuta

Grenadier

nie mehr zu uns zurückkehren wird. Kaum 19 Jahre alt, opferte sein Leben am 5. April 1944, an der Ostfront für Führer und Vaterland.

Wer unseren Sohn kannte, weiß, was wir verloren haben und wird unseren Schmerz verstehen.

Unser Vinzenz wird in unseren Herzen immer weiter leben! 720

Treun, Liebstau, Lichtenegg und Pettau, im Mai 1944.

In tiefer Trauer:

MARIA WINDISCH, Mutter, **JOHANN, FRANZ** und **MARTIN**, Brüder; **ELISABETH, MARIE**, Schwestern; Schwager und Schwägerinnen, und alle übrigen Verwandten.

In tiefstem Schmerze geben wir bekannt, daß unser einziger Sohn, Bruder, Onkel, Neffe und Schwager

Johann Pristawnik

Grenadier

am 22. Mai 1944, im Alter von kaum 19½ Jahren, an der Ostfront gefallen ist, und sein junges Leben für die glückliche Zukunft des Vaterlandes geopfert hat.

Schleifitz-Bachern, den 18. Juni 1944.

In tiefer Trauer:

ALOIS und **CHRISTINE PRISTAWNİK**, Eltern; **ALOISIA**, Schwester; **CHRISTINE PRISTAWNİK**, **FANI BERGLES**, **MARIA BLASCHITSCH**, Halbschwester; **RUDOLF BERGLES**, Schwager, und alle übrigen Verwandten. 401

Bekanntmachung

Alle jene Personen, welche in der Marktgemeinde Weitenstein auf dem Gemeindefriedhof Angehörige bestattet haben und die Belegzeit des Grabes bereits abgelaufen ist, werden hiemit aufgefordert, bei etwaigem Interesse dasselbe als Familiengrab käuflich zu erwerben, sich an das Gemeindeamt der Marktgemeinde Weitenstein persönlich oder schriftlich zu wenden.

Die Frist zwecks irgend einer Einsprache erstreckt sich auf zwei Monate, und zwar vom 1. Juni bis 1. August 1944. Nach Ablauf dieser Frist werden die Gräber nach Bedarf durch die Gemeindeverwaltung weitergegeben. 602

Der Bürgermeister: **Ernst Tischler a. h.**

Der Polizeidirektor in Marburg/Drau.
Zl. II. 40.12/44.

Kundmachung

Auf Grund der zehnten Bekanntmachung des Chefs der Zivilverwaltung in der Untersteiermark vom 6. Juni 1944 ver füge ich

die Erfassung der männlichen Geburtsjahrgänge 1911 und 1912 für die Wehrmacht.

Erfaßt werden alle Wehrpflichtigen der Geburtsjahrgänge 1911 und 1912, die am 26. Juni 1944 im Stadtkreis Marburg-Dr. (Groß-Marburg) eine Wohnung (Wohnraum oder Schlafstelle) innehatten und noch nicht im Besitze eines reichsdeutschen Wehrpasses oder eines vorläufigen Musterungsausweises sind.

Wehrpflichtig sind alle Deutschen-Staatsangehörigen und alle Deutschen-Staatsangehörigen auf Widerruf. Staatenlose und Schutzangehörige kommen nicht in Betracht.

Die genannten Wehrpflichtigen haben sich bei der Erfassungsstelle der Polizeidirektion Marburg/Dr., Domplatz 18, Zimmer 14, zu melden, und zwar:

Wehrpflichtige mit den Anfangsbuchstaben ihres Familiennamens:

A, B, C, D	Montag,	den 26. Juni 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
E, F, G	Dienstag,	den 27. Juni 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
H, I, J	Mittwoch,	den 28. Juni 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
K	Donnerstag,	den 29. Juni 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
L, M, N	Freitag,	den 30. Juni 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
O, P, Q, R	Montag,	den 3. Juli 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
S	Dienstag,	den 4. Juli 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
T, U, V	Mittwoch,	den 5. Juli 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
W, X, Y, Z	Donnerstag,	den 6. Juli 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr

Ist ein Dienstpflichtiger aus dem Stadtkreis Marburg-Drau vorübergehend abwesend oder am Erscheinen durch Krankheit etc. verhindert, so hat er sich unter Angabe des Grundes nach Rückkehr oder Genesung unverzüglich persönlich bei der polizeilichen Erfassungsstelle zu melden.

Zur Erfassung sind mitzubringen:

- Geburtsdokumente (Geburts-Taufschein);
- Meldenachweis;
- Staatsangehörigkeitsausweis (Mitgliedskarte des Steirischen Heimatbundes oder Heimatschein);
- Arbeitsbuch, soweit vorhanden;
- Befähigungsnachweise (Führerschein etc.);
- Ehemaligen jugoslawischen Militärraß (soweit vorhanden);
- 2 Lichtbilder aus neuester Zeit, 37×52 mm, Brustbild von vorne gesehen, in bürgerlicher Kleidung, ohne Kopfbedeckung (also nicht in Uniform);

Wehrpflichtige, die ihrer Meldepflicht nicht oder nicht pünktlich Folge leisten, oder bei der Erfassung unrichtige Angaben machen, werden mit Geldstrafen oder Haft bestraft. Sie können außerdem zwangsweise vorgeführt werden. 716

Marburg-Dr., den 20. Juni 1944.

Der Polizeidirektor: **Dr. Wallner.**

Tiefbetrußt geben wir die traurige Nachricht, daß mein lieber Gatte, unser Sohn und Bruder

Josef Seischek

Gebirgsjäger

am 26. Januar 1944, im 24. Lebensjahre, an der Ostfront gefallen ist.

Amtmannsdorf, im Juni 1944.

In tiefer Trauer:

KATHARINE SEISCHEK, Gattin; **THERESIA SEISCHEK**, Mutter; **ANTONIE, AGNES, MARIA** und **MATHILDE**, Schwestern, und alle übrigen Verwandten.